

Kuran'ın Bilimsel Mucizeleri

EVRENİN VAROLUŞU

Kuran-ı Kerim'de evrenin ortaya çıkışı şöyle açıklanır:

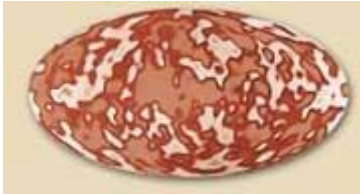
“O gökleri ve yeri yoktan var edendir...,”

(En'am Suresi, 101)

Kuran'da verilen bu bilgi, çağdaş bilimin bulgularıyla tam bir uyum içindedir. Bugün astrofiziğin ulaştığı kesin sonuç, tüm evrenin madde ve zaman boyutlarıyla birlikte, bir sıfır anında, büyük bir patlamayla var olduğudur. "Büyük Patlama", orijinal adıyla "Big Bang" teorisi, tüm evrenin yaklaşık 15 milyar yıl önce tek bir noktanın patlamasıyla yokluktan meydana geldiğini kanıtlamıştır. Büyük Patlama teorisi bugün evrenin varoluşu ve başlangıcı konusunda bütün bilim çevreleri tarafından ortak kabul gören yegane bilimsel açıklamadır.



Big Bang'den önce madde diye bir şey yoktur. Maddenin, enerjinin, hatta zamanın dahi bulunmadığı, tamamen metafizik olarak tanımlanabilecek bir yokluk ortamında madde, enerji ve zaman yaratılmıştır. Modern fiziğin ortaya koyduğu bu büyük gerçek, Kuran'da bize 1400 yıl önceden haber verilmektedir.



Koyu kahverengi bölgeler arka plan radyasyonunu göstermektedir. Açık kahverengi bölgeler soğuktur. Açık pembe bölgeler sıcaktır. Koyu pembe bölgeler en sıcak yerleri belirtmektedir.

NASA'nın 1992'de gönderdiği Cobe uydusunun hassas tarayıcıları Big Bang'den sonra tüm evrene yayıldığı varsayılan radyasyonun kalıntılarını buldu. Bu buluş evrenin yoktan var edildiği gerçeğinin bilimsel bir açıklaması olan Big Bang teorisinin ispatı oldu.

EVRENİN GENİŞLEMESİ

Astronomi biliminin henüz gelişmemiş olduğu bir dönemde, 14 asır önce indirilen Kuran-ı Kerim'de evrenin genişlediğinden şöyle bahsedilir:

“Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz Biz (onu) genişleticiyiz.,,

(Zariyat Suresi, 47)

Ayette geçen "gök" kelimesi Kuran'ın pek çok yerinde uzay ve evren anlamında kullanılır. Burada da bu anlamda kullanılmıştır. Yani Kuran'da, evrenin genişleyici olduğu bildirilmiştir. Bilimin bugün varmış olduğu sonuç da Kuran'da bildirilenle aynıdır.



Edwin Hubble dev teleskobuyla

Yüzyılımızın başlarına dek bilim dünyasında hakim olan tek görüş, "evrenin durağan bir yapıya sahip olduğu ve sonsuzdan beri süregeldiği" şeklindedir. Ancak, günümüz teknolojisi sayesinde gerçekleştirilen araştırma, gözlem ve hesaplamalar evrenin bir başlangıcı olduğunu ve sürekli olarak "genişlediğini" ortaya koydu.

Rus fizikçi Alexander Friedmann ve Belçikalı evren bilimci Georges Lemaitre, bu yüzyılın başlarında evrenin sürekli hareket halinde olduğunu ve genişlediğini teorik olarak hesapladılar.

Bu gerçek, 1929 yılında gözlemsel olarak da ispatlandı. Amerikalı astronom Edwin Hubble kullandığı dev teleskopla gökyüzünü incelerken yıldızların ve galaksilerin sürekli olarak birbirlerinden uzaklaştıklarını keşfetti. Her şeyin sürekli olarak birbirinden uzaklaştığı bir evren ise, sürekli "genişleyen" bir evren anlamına gelmekteydi. Evrenin genişlemekte olduğu, ilerleyen yıllardaki gözlemlerle de kesinlik kazandı.



Evren ilk patlamadan bu yana her an büyük bir süratle genişlemektedir. Bilim adamları genişleyen evreni şişen bir balonun yüzeyine benzetmektedirler.

Ancak bu gerçek, henüz hiçbir insan tarafından bilinmezken, Kuran'da asırlar önce açıklanmıştı. Çünkü Kuran, tüm evrenin yaratıcısı ve hakimi olan Allah'ın sözüdür.

GÖKLERLE YERİN BİRBİRİNDEN AYRILMASI

Göklerin yaratılışı konusundan bahseden bir başka ayet ise şöyledir:

“O inkar edenler görmüyorlar mı ki, (başlangıçta) göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, Biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı?.,

(Enbiya Suresi, 30)



Yukarıda temsili Big Bang resmi görülmektedir. Allah'ın evreni yoktan var ettiğini bir kez daha ortaya koyan Big Bang, bilimsel delillerle ispatlanan bir teoridir. Bazı bilim adamları Big Bang'e alternatifler üretmeye çalışılmışlar, ancak elde edilen deliller Big Bang'in bilim dünyasında kesin bir kabul görmesiyle sonuçlanmıştır.

Ayetin "birbiriyle bitişik" olarak tercüme edilen "ratk" kelimesi, Arapça sözlüklerde "birbiriyle içiçe, ayrılmaz durumda, kaynaşmış" anlamlarına gelir. Yani tam bir bütün oluşturan iki maddeyi tanımlamak için bu kelime kullanılır. Ayette geçen "ayırıldı" ifadesi ise Arapça "fatk" fiilidir ki, bu fiil "ratk" halindeki bir nesneyi yarıp, parçalayıp dışarı çıkması anlamına gelir. Örneğin tohumun filizlenerek topraktan dışarı çıkması Arapça'da bu fiille ifade edilir.

Şimdi ayete tekrar bakalım. Ayette göklerle yerin birbiriyle bitişik yani "ratk" durumunda olduğu bir durumdan bahsediliyor. Ardından bu ikisi "fatk" fiili ile ayrılıyorlar. Yani biri diğerini yararak dışarı çıkıyor. Gerçekten de Big Bang'in ilk anını hatırladığımızda, tek bir noktanın evrenin tüm maddesini içerdiğini görüyoruz. Yani herşey, hatta henüz yaratılmamış olan "gökler ve yer" bile bu noktanın içinde, "ratk" halindedir. Ardından bu nokta şiddetle patlıyor ve bu yolla maddeler "fatk" oluyorlar...

Ayette geçen ifadeleri bilimsel bulgularla karşılaştırdığımızda tam bir uyum içinde olduklarını görüyoruz. 14 asır önce haber verilmiş olan bu bulguların bilimsel olarak ortaya konması ise ancak 20. yüzyılda mümkün olmuştur.

YÖRÜNGELER

Kuran'da Güneş ve Ay'dan bahsedilirken her birinin belli bir yörüngesi olduğu şöyle vurgulanır:

"Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur;
her biri bir yörüngede yüzüp gidiyor.,,

(Enbiya Suresi, 33)

Güneş'in sabit olmadığı, belli bir yörüngede yol almakta olduğu, bir başka ayette de şöyle bildirilmektedir:

"Güneş de, kendisi için (tespit edilmiş) olan bir karar yerine doğru akıp gitmektedir.
Bu üstün ve güçlü olan, bilenin takdiridir.,,

(Yasin Suresi, 38)

Kuran'da bildirilen bu gerçekler, ancak çağımızdaki astronomik gözlemlerle anlaşılmıştır. Astronomi uzmanlarının hesaplarına göre Güneş, Solar Apex adı verilen bir yörünge boyunca Vega Yıldızı doğrultusunda saatte 720 bin km.'lik muazzam bir hızla hareket etmektedir. Bu, kabaca bir hespla, Güneş'in günde 17 milyon 280 bin km. yol katettiğini gösterir. Güneş'le birlikte onun çekim sistemi içindeki tüm gezegenler ve uyduları da aynı mesafeyi katederler. Ayrıca, evrendeki tüm yıldızlar da buna benzer planlı bir harekete sahiptirler.

Tüm evrenin bu şekilde yörüngelerle donatılmış olduğu, yine Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

"Özen içinde yollar ve yörüngelerle donatılmış' göğe andolsun.,,

(Zariyat Suresi, 7)

Evrende yaklaşık 200 milyar galaksi mevcuttur ve her galakside ortalama 200 milyar yıldız bulunur. Bu yıldızların pek çoğunun gezegenleri, bu gezegenlerin de uyduları

vardır. Tüm bu gök cisimleri çok ince hesaplarla saptanmış yörüngelere sahiptir. Ve milyonlarca yıldır her biri kendi yörüngesinde diğerleriyle kusursuz bir uyum ve düzen içinde akıp gitmektedir. Bunların dışında pek çok kuyruklu yıldız da kendisi için tespit edilmiş olan yörüngede yüzüp gider.

Evrendeki yörüngeler sadece gök cisimlerine ait değildir. Galaksiler de şaşkırtıcı hızlarla planlı ve hesaplı yörüngeler üzerinde hareket ederler. Bu hareketleri esasında hiçbir gök cismi bir diğerine çarpışmaz, yolları kesişmez.

Elbette, Kuran'ın indirildiği dönemde insanlık, günümüzdeki gibi uzayı milyonlarca kilometre uzaklara dek gözlemleyecek teleskoplara, gelişmiş gözlem teknolojilerine, modern fizik ve astronomi bilgilerine sahip değildi. Dolayısıyla uzayın, ayette bildirildiği gibi, "özen içinde yollar ve yörüngelerle donatılmış" olduğunu, o dönemde bilimsel olarak tespit edebilmek imkansızdı. Ancak o çağda indirilmiş olan Kuran-ı Kerim'de bu gerçek bizlere açıkça haber verilmiştir; çünkü Kuran, Allah'ın sözüdür.



Evrendeki pek çok kuyruklu yıldız gibi yukarıdaki resimde görülen Halley kuyruklu yıldızı da planlı bir harekete sahiptir. Kendisine ait belirli bir yörüngesi vardır ve diğer gök cisimleriyle birlikte kusursuz bir uyum ve düzen içinde bu yörüngede hareket etmektedir.

Evrendeki tüm gök cisimlerinin; gezegenlerin, bu gezegenlerin uydularının, yıldızların, hatta galaksilerin bile çok ince hesaplarla saptanmış yörüngeleri vardır. İşte bu kusursuz düzeni kuran ve devamlılığını sağlayan, tüm evreni yaratmış olan Allah'tır.



DÜNYANIN YUVARLAKLIĞI

"Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıp örtüyor...."

(Zümer Suresi, 5)

Kuran'ın evreni tanıtan ayetlerinde kullanılan ifadeler oldukça dikkat çekicidir. Üstteki ayette "sarıp örtmek" olarak tercüme edilen Arapça kelime "tekvir"dir. Bu kelimenin Türkçe karşılığı, "yuvarlak bir şeyin üzerine bir cisim sarmak"tır. (Örneğin Arapça sözlüklerde "başa sarık sarma" gibi yuvarlak cisimleri içeren fiiller için bu kelime kullanılır).

Ayette, gecenin ve gündüzün birbirlerinin üzerlerini sarıp-örtmeleri (tekvir etmeleri) konusunda verilen bilgi, aynı zamanda Dünya'nın biçimi konusunda kesin bir bilgi içermektedir. Ancak ve ancak Dünya'nın yuvarlak olması durumunda bu ayette ifade edilen fiil



gerçekleşebilir. Yani 7. yüzyılda indirilen Kuran'da Dünya'nın yuvarlak olduğuna işaret edilmiştir.

Unutmamak gerekir ki, o dönemdeki astronomi anlayışı Dünya'yı daha farklı algılıyordu. O dönemde Dünya'nın düz bir satıh olduğu düşünülüyordu ve tüm bilimsel hesap ve açıklamalar da buna göre yapılıyordu. Kuran ayetleri ise bize henüz bu yüzyılda öğrendiğimiz bilgileri vermektedir. Kuran Allah'ın sözü olduğu için evreni tarif ederken olabilecek en doğru kelimeler kullanılmıştır.

-
-

KORUNMUŞ TAVAN

Kuran'da Allah, gökyüzünün ilginç bir özelliğine şöyle dikkat çeker:

“Gökyüzünü korunmuş bir tavan kıldık;
onlar ise bunun ayetlerinden yüz çeviriyorlar. „

(Enbiya Suresi, 32)

Ayette belirtilen gökyüzünün bu özelliği, 20. yüzyıldaki bilimsel araştırmalarla kanıtlanmıştır.

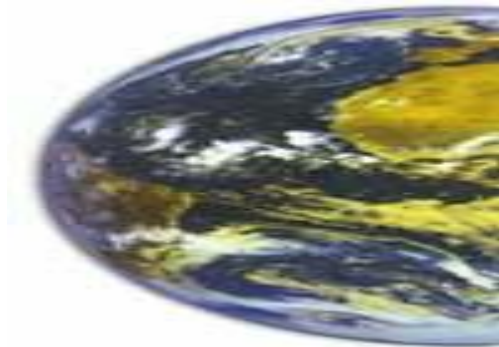
Yerküremizi çepeçevre kuşatan atmosfer, canlılığın devamı için son derece hayati işlevleri yerine getirir. Dünyaya doğru yaklaşan irili ufaklı pek çok gök taşını eriterek yok eder ve bunların yeryüzüne düşerek canlılara büyük zararlar vermesini engeller.

Atmosfer, bunun yanı sıra, uzaydan gelen ve canlılar için zararlı olan ışınları da filtre eder. İşin ilginç olan yanı, atmosferin sadece zararsız orandaki ışınları, yani görünür ışık, kızıl ötesi ışınlar ve radyo dalgalarını geçirmesidir. Bunların tümü yaşam için gerekli ışınlardır. Örneğin atmosfer tarafından belirli oranda geçmesine izin verilen ultraviyole ışınları, bitkilerin fotosentez yapmaları ve dolayısıyla tüm canlıların hayatta kalmaları açısından büyük önem taşır. Güneş tarafından yayılan şiddetli ultraviyole ışınlarının büyük bölümü, atmosferin ozon tabakasında süzülür ve Dünya yüzeyine yaşam için gerekli olan az bir kısmı ulaşır.

Atmosferin koruyucu özelliği bunlarla da kalmaz. Dünya, uzayın ortalama eksi 270 derecelik dondurucu soğğundan yine atmosfer sayesinde korunur.

-

Atmosfer, sadece canlılar için gerekli olan ışınların yeryüzüne geçmesine izin verir. Örneğin bu ışıklardan ultraviyole ışınları belirli oranlarda bize ulaşır. Bu oran bitkilerin fotosentez yapmaları ve dolayısıyla tüm canlıların hayatta kalması için en uygun ölçüye sahiptir.



Bu temsili resimde Dünya'ya çarpmak üzere olan gök taşları görülmektedir. Uzayda dolaşan gök taşları Dünyamız için çok önemli bir tehlike oluşturabilirdi. Ancak Allah kusursuz yaratışı ile atmosferi koruyucu bir tavan kılmıştır. Bu özel koruma sayesinde gök taşlarının büyük

Gökyüzünü seyreden insanların çoğunun aklına atmosferin koruyucu yapısı gelmez. Bu yapı olmasa Dünya'nın nasıl bir yer olacağını da insanlar çoğu zaman düşünmez. Yukarıdaki

çoğunluğu atmosferde parçalandığı için Dünya'ya zarar vermez.

resimde Dünya'ya düşen bir gök taşının ABD Arizona'da açtığı dev çukur görülmektedir. Eğer atmosfer olmasaydı bu gök taşlarının milyonlarcası dünya yüzeyine düşer ve gezegen yaşanılmaz bir hale gelirdi. Ancak atmosferin koruyucu özelliği sayesinde ki, Dünya'daki canlılar güven içinde yaşamlarını sürdürürler. Bu, elbette Allah'ın insanlar üzerindeki bir korumasıdır ve Kuran'da haber verilmiş bir mucizedir.

Dünya'yı zararlı etkilere koruyan, yalnızca atmosfer değildir. Atmosferin yanısıra "Van Allen Kuşakları" denilen ve Dünya'nın manyetik alanından kaynaklanan bir tabaka da, gezegenimize gelen zararlı ışınlar karşı bir kalkan görevi görür. Güneş'ten ve diğer yıldızlardan sürekli olarak yayılan bu ışınlar, insanlar için öldürücü etkiye sahiptir. Özellikle Güneş'te sık sık meydana gelen ve "parlama" adı verilen enerji patlamaları, Van Allen Kuşakları olmasa, Dünya'daki tüm yaşamı yok edebilecek güçtedir.

Van Allen Kuşakları'nın yaşamımız açısından önemini Dr. Hugh Ross şöyle anlatmaktadır:

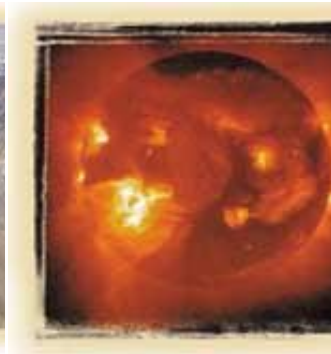
Dünya, Güneş Sistemi'ndeki gezegenler arasında en yüksek yoğunluğa sahiptir. Bu geniş nikel-demir çekirdeği büyük bir manyetik alandan sorumludur. Bu manyetik alan Van Allen radyasyon koruyucu tabakasını meydana getirir. Bu tabaka yeryüzünü radyasyon bombardımanından korur. Eğer bu koruyucu tabaka olmasaydı Dünya'da hayat mümkün olmazdı. Manyetik alanı olan ve kayalık bölgelerden oluşan diğer tek gezegen Merkür'dür. Fakat bu manyetik alanın gücü Dünya'ninkinden 100 kat daha azdır. Van-Allen radyasyon koruyucu tabakası Dünya'ya özeldir.¹

Geçtiğimiz yıllarda tespit edilen bir parlamada açığa çıkan enerjinin, Hiroşima'ya atılanın benzeri 100 milyar atom bombasına eş değer olduğu hesaplanmıştır. Parlamadan 58 saat sonra pusulaların ibrelerinde aşırı hareketler gözlenmiş, Dünya atmosferinin 250 km üstünde sıcaklık sıçrama yapıp 2500° C'ye yükselmiştir.

Kısacası, Dünya'nın üzerinde, kendisini sarıp kuşatan ve dış tehlikelere karşı koruyan mükemmel bir sistem işler. İşte Dünya göğünün bu koruyucu kalkan özelliği yüzyıllar öncesinden Kuran'da bizlere Allah tarafından bildirilmiştir.



Güneş parlamasında açığa çıkan enerji insan aklının anlamakta zorlanacağı kadar şiddetlidir: Tek bir parlama, Hiroşima'ya atılan 100 milyar tane atom bombasına eş değerdir. Dünya, bu yıkıcı enerjiden atmosfer ve Van Allen Kuşakları'yla korunur.



Canlı yaşamı için son derece elverişli olan Dünya'dan atmosferin dışına, yani uzaya çıkıldığında dondurucu bir soğukla karşılaşılır. Dünya, uzayın ortalama -270 derecelik dondurucu soğuktan yine atmosferi sayesinde korunur.



Dünya'nın manyetik alanının oluşturduğu manyetosfer tabakası, yeryüzünü gök taşlarından, zararlı kozmik ışın ve parçacıklardan koruyan bir kalkan gibidir. Yukarıdaki resimde Van Allen Kuşakları adı da verilen bu manyetosfer tabakası görülmektedir. Dünya'nın on binlerce kilometre uzağındaki bu kuşaklar, yeryüzündeki canlıları uzaydan gelebilecek öldürücü enerjiden korumaktadır.

Tüm bu bilimsel bulgular, Dünya'nın özel bir şekilde korunduğunu kanıtlamaktadır. Önemli olan, bu korunmanın "gökyüzünü korumuş bir tavan kıldık" ayetile 1400 sene önce Kuran'da haber verilmiş olmasıdır.

GERİ DÖNDÜREN GÖK

Kuran-ı Kerim'de, Tarık Suresi'nin 11. ayetinde gökyüzünün "geri döndürücü" özelliğinden bahsedilir:

"Dönüslü olan göğe andolsun.,,

(Tarık Suresi, 11)

Kuran meallerinde "dönüslü" olarak tercüme edilen kelime, "geri çeviren" ya da "geri döndüren" anlamına gelmektedir.

Bilindiği gibi Dünya'yı çevreleyen atmosfer pek çok katmandan oluşur. Her katmanın, canlılığın yararına yönelik önemli bir görevi vardır. İncelendiği zaman her tabakanın kendisine ulaşan madde ya da ışınları uzaya ya da yeryüzüne geri döndürme özelliklerinin olduğu anlaşılmıştır. Burada atmosfer katmanlarının geri döndürme özelliğini birkaç örnekle inceleyelim.

Örneğin 13 ile 15 km yükseklikteki Troposfer tabakası, yeryüzünden yükselen su buharının yoğunlaşarak yağış olarak yere geri dönmesini sağlar.

25 km yükseklikteki Ozonosfer uzaydan gelen radyasyon ve zararlı ultraviyole ışınlarını yansıtarak yeryüzüne ulaşmadan uzaya geri dönmelerini sağlar.

İyonosfer tabakası da yeryüzünden yayınlanan radyo dalgalarını bir uydu gibi yeryüzünün farklı bölgelerine geri yansıtarak, telsiz konuşmalarının, radyo ve televizyon yayınlarının uzak mesafelerden izlenebilmesini sağlar.

Manyetosfer tabakası ise, Güneş'ten ve diğer yıldızlardan yayılan zararlı radyoaktif parçacıkları, yeryüzüne ulaşmadan uzaya geri döndürür.

Gökyüzü tabakalarının henüz yakın bir geçmişte keşfedilen bu özelliğinin yüzyıllar öncesinden Kuran'da belirtilmesi, onun Allah'ın sözü olduğunu bir kez daha vurgulamaktadır.

-

Dünya üzerindeki canlı yaşamı için suyun varlığı son derece önemlidir. Suyun oluşmasındaki etkenlerden bir tanesi de atmosferin katmanlarından biri olan Troposfer'dir. Troposfer tabakası okyanuslardan yükselen su buharını yoğunlaştırarak yeryüzüne yağmur olarak geri döndürür.

Yeryüzündeki yaşam için öldürücü olabilecek ışınları engelleyen atmosfer katmanı ise, Ozonosfer tabakasıdır. Ozonosfer tabakası ultraviyole gibi zararlı kozmik ışınları uzaya geri döndürerek, bu ışınların yeryüzüne ulaşmasını ve canlılığa zarar vermesini engeller.

Atmosferin her katmanı insanlara yararlı özelliklere sahiptir. Örneğin atmosferin en üst tabakalarından biri olan İyonosfer tabakası, belli bir merkezden yayınlanan radyo dalgalarını yeryüzüne geri yansıtarak bu yayınların uzak mesafelerden bile algılanmasını sağlar.

ATMOSFERİN KATMANLARI

Kuran ayetlerinde evren hakkında verilen bilgilerden biri, gökyüzünün yedi kat olarak düzenlendiğidir:

"Sizin için yerde olanların tümünü yaratan O'dur. Sonra göğe istiva edip de onları yedi gök olarak düzenleyen O'dur. Ve O, herşeyi bilendir.,,

(Bakara Suresi, 29)

"Sonra, duman halinde olan göğe yöneldi; Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti....,,

(Fussilet Suresi, 11-12)

Dünya, yaşam için gerekli olan özelliklerin tümüne sahiptir. Bunlardan bir tanesi de canlıları koruyan özel bir kalkan görevini yerine getiren atmosferdir. Bugün Dünya atmosferinin üst üste dizilmiş farklı katmanlardan meydana geldiği bilinmektedir. Atmosfer aynen ayette bildirildiği gibi, tam yedi temel katmandan oluşmaktadır. Bu, elbette ki Kuran'ın mucizelerinden biridir.



Kuran'da pek çok ayette kullanılan gök kelimesi tüm evreni ifade etmek için kullanıldığı gibi, Dünya göğünü ifade etmek için de kullanılır.

Kelimenin bu anlamı alındığında, Dünya göğünün, bir başka deyişle atmosferin, 7 katmandan oluştuğu sonucu ortaya çıkmaktadır.

Nitekim bugün Dünya atmosferinin üst üste dizilmiş farklı katmanlardan meydana geldiği bilinmektedir. Üstelik aynen ayette bildirildiği gibi, tam yedi temel katmandan...

Bilimsel bir kaynakta bu konu şöyle açıklanır:

Bilim adamları atmosferin birçok katmandan oluştuğunu keşfettiler. Katmanlar, basınçları ve bunları oluşturan gazların bileşimi gibi belirgin fiziksel özelliklerle birbirlerinden farklılaşırlar... Atmosferin Dünya'ya en yakın katmanı "TROPOSFER"dir. Atmosferin toplam kütesinin %90'ını oluşturur... Troposfer'in üzerindeki katman "STRATOSFER" dir... Stratosfer'de ultraviyole ışınlarının emildiği katmana "OZONOSFER" adı verilir... Stratosfer'in üzerindeki tabakaya ise "MEZOSFER" adı verilir... Mezosfer'in üzerinde "TERMOSFER" yer alır... İyonize olmuş gazlar Termosfer'in içinde "İYONOSFER" adı verilen başka bir katman oluştururlar... Dünya atmosferinin en dış tabakası ise 450 km. den 960 km. ye kadar

uzanır. Bu katmana "EKZOSFER" adı verilir.²



14 asır önce, gökyüzünün yekpare bir bütün sanıldığı dönemlerde Kuran'da, gökyüzünün katmanlardan meydana geldiği, üstelik bu katmanların sayısının "yedi" olduğu mucizevi bir biçimde haber verilmekteydi.

Çağdaş bilim ise Dünyamız'ı çevreleyen atmosferin belli başlı "yedi" ana tabakadan meydana geldiğini ancak yakın zamanlarda ortaya koydu.



Bu kaynakta belirtilen katmanlarını saydığımızda atmosferin ayette bildirildiği gibi tam olarak 7 tabakadan oluştuğunu görürüz:

- 1- TROPO SFER
- 2- STRATO SFER
- 3- OZONOSFER
- 4- MEZO SFER
- 5- TERMO SFER
- 6- İYONOSFER
- 7- EKZOSFER

Bu konuyla ilgili bir diğer önemli mucize de Fussilet Suresi'nin 12. ayetinde geçen "Her bir göğe emrini vahyetti" ifadesinde yer almaktadır. Yani ayette Allah'ın her tabakayı belli bir görevle görevlendirdiği belirtilmektedir. Gerçekten, daha önceki bölümlerde de gördüğümüz gibi, yukarıda saydığımız tabakaların her birinin insanların ve yeryüzündeki tüm canlıların yararı açısından çok hayati görevleri vardır. Yağmurların oluşmasından, zararlı ışınların engellenmesine, radyo dalgalarının yansıtılmasından, gök taşlarının zararsız hale getirilmesine kadar her tabakanın kendine özgü bir işlevi bulunmaktadır.

Örneğin bu görevlerden biri bilimsel bir kaynakta şöyle bildirilmiştir:

Dünya'nın atmosferi 7 katmandan oluşmaktadır. En alttaki tabaka Troposfer'dir. Yağmur, kar ve rüzgar yalnızca Troposfer'de oluşur.³

20. yüzyıl teknolojisi olmadan tespit edilmesi hiçbir biçimde mümkün olmayan bu bilgilerin 1400 yüzyıl önce indirilmiş olan Kuran-ı Kerim'de açıkça bildirilmesi ise, çok büyük bir mucizedir.

-

DAĞLARI GÖREVİ

Kuran'da dağların önemli bir jeolojik işlevine dikkat çekilmektedir:

“Yeryüzünde, onları sarsmasın diye, sabit dağlar yarattık...”

(Enbiya Suresi, 31)

Dikkat edilirse ayette, dağların yeryüzündeki sarsıntılarını önleyici bir özelliğinin olduğu haber verilmektedir.

-

Dağların toprak seviyesinin oldukça derinlerinde kökleri vardır.
(EARTH, Press and Siever, s.413)

Kazık şerhinedik dağların toprağın içerisine iyice yerleşmiş kökleri vardır.
(Anatomy of the Earth, Cailleux, s.220)

Şematik kesit.

Dağların derin kökleri dolayısıyla şekil olarak kazıklara benzediklerini gösteren diğer bir resim. (EARTH SCIENCE, Tarbuck and Lutgens, s.158)

Kuran'ın indirildiği dönemde hiçbir insan tarafından bilinmeyen bu gerçek, günümüzde modern jeolojinin bulguları sonucunda ortaya çıkarılmıştır. Bu bulgulara göre, dağlar, yeryüzü kabuğunu oluşturan çok büyük tabakaların hareketleri ve çarpışmaları sonucunda meydana gelir.

İki tabaka çarpıştığı zaman daha dayanıklı olanı ötekinin altına girer. Üstte kalan tabaka kıvrılarak yükselir ve dağları meydana getirir. Altta kalan tabaka ise yeraltında ilerleyerek aşağıya doğru derin bir uzantı meydana getirir. Yani dağların yeryüzünde gördüğümüz kütleleri kadar, yeraltına doğru ilerleyen derin bir uzantıları daha vardır. Bilimsel bir kaynaktan dağların bu yapısı şöyle tarif edilir:

"Kıtaların daha kalın olduğu dağlık bölgelerde yerkabuğu mantoya derinlemesine saplanır."⁴

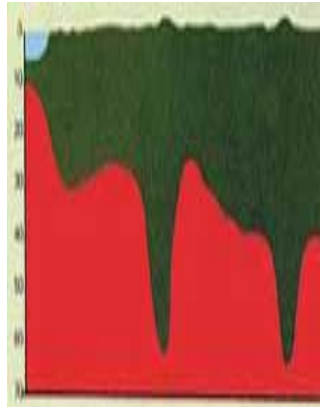
Bir ayette, dağların bu işlevine, "kazık" benzetmesi yapılarak şöyle işaret edilir:

-

“Biz, yeryüzünü bir döşek kılmadık mı?

Dağları da birer kazık?,,

(Nebe Suresi, 6-7)



Dağlar yer üstünde olduğu kadar yeraltının derinliklerindeki uzantılarıyla da yerkabuğunun farklı tabakalarını adeta birer kazık gibi birbirine perçinler. Yerkabuğu sürekli hareket halinde olan tabakalardan oluşmaktadır. Dağların bu perçinleme özelliği son derece hareketli bir yapısı olan yerkabuğunu adeta sabitleyerek sarsıntılarını büyük ölçüde engeller.

Bu özellikleri sayesinde dağlar, yeryüzü tabakalarının birleşim noktalarında yer üstüne ve yeraltına doğru uzanarak bu tabakaları birbirine perçinler. Bu şekilde, yerkabuğunu sabitleyerek magma tabakası üzerinde ya da kendi tabakaları

arasında kaymasını engeller. Kısacası dağları, tahtaları birarada tutan çivilere benzetebiliriz.

Dağların bu sabitleyici özelliği bilimsel literatürde "izostasi" terimiyle tanımlanır. İzostasi'nin kelime anlamı şöyledir:

"İzostasi: ... Jeolojide, dağların Dünya yüzeyinin altında oluşturdukları yerçekimsel kuvvet sayesinde yerkabuğunun genel dengesinin sağlanması."⁵

Görüldüğü gibi, modern jeolojik ve sismik araştırmalar sonucunda keşfedilen dağların çok hayati bir işlevi, yüzyıllar önce indirilmiş olan Kuran-ı Kerim'de Allah'ın yaratmasındaki üstün hikmete bir örnek olarak verilmiştir. Bir başka ayette şöyle buyrulur:

"... Arzda da, sizi sarsıntıya uğratır diye sarsılmaz dağlar bıraktı....,"

(Lokman Suresi, 10)

DAĞLARI HAREKET ETMESİ

Bir ayette dağların göründükleri gibi sabit olmadıkları, sürekli hareket halinde buldukları şöyle bildirilmektedir:

"Dağları görürsün de, donmuş sanırsın;
oysa onlar bulutların sürüklenmesi gibi sürüklenirler....,"

(Neml Suresi, 88)

Dağların bu hareketi, üzerinde buldukları yerkabuğunun hareketinden kaynaklanır. Yerkabuğu kendisinden daha yoğun olan manto tabakası üzerinde adeta yüzer gibi hareket etmektedir. İlk olarak bu yüzyılın başlarında Alfred Wegener isimli Alman bir bilim adamı, yeryüzündeki kıtaların Dünya'nın ilk dönemlerinde birarada bulduklarını, daha sonra farklı yönlerde sürüklenerek birbirlerinden ayrılıp uzaklaştıklarını öne sürmüştü.

Ancak jeologlar, Wegener'in haklı olduğunu onun ölümünden 50 yıl sonra yani 1980'li yıllarda anlayabildiler. Wegener'in, 1915 yılında yayınladığı bir makalede belirtmiş olduğu gibi yeryüzündeki kara parçaları yaklaşık 500 milyon yıl önce birbirlerine bağlılardı ve Pangaea ismi verilen bu büyük kara parçası Güney Kutbu'nda bulunuyordu.

Yaklaşık 180 milyon yıl önce Pangaea ikiye ayrıldı. Farklı yönlerde sürüklenen bu iki dev kıtadan birincisi Afrika, Avustralya, Antarktika ve Hindistan'ı kapsayan Gondwana idi. İkincisi ise, Avrupa, Kuzey Amerika ve Hindistan'sız Asya'dan oluşan Laurasia idi. Bu bölünmeyi izleyen yaklaşık 150 milyon yıl içindeki çeşitli zamanlarda Gondwana ve Laurasia daha küçük parçalara ayrıldılar.

İşte Pangaea'nın parçalanmasıyla ortaya çıkan bu kıtalar sürekli olarak kara ve deniz arasındaki dağılımı değiştirerek, yılda birkaç santimetrelik hızlarla Dünya yüzeyinde sürüklenmektedirler.

20. yüzyılın başlarında yapılan jeolojik araştırmalar sonucunda keşfedilen yerkabuğunun bu hareketi bilimsel kaynaklarda şöyle açıklanmaktadır:

Yerkabuğu ve üst mantodan oluşan 100 km. kalınlığındaki Dünya yüzeyi "tabaka" adı verilen parçalardan oluşmuştur. Dünya yüzeyini oluşturan altı büyük tabaka ve sayısız küçük tabaka vardır. "Tabaka tektoniği" adı verilen teoriye göre bu tabakalar kıtaları ve okyanus tabanını da beraberinde taşıyarak Dünya üzerinde hareket ederler... Kıtasal hareketin yılda 1 ile 5 cm. civarında olduğu hesaplanmıştır. Tabakalar bu şekilde hareket ettikçe Dünya coğrafyasında değişiklikler meydana gelir. Örneğin, Atlantik Okyanusu her sene biraz daha genişlemektedir.⁶

Burada belirtilmesi gereken önemli bir nokta da şudur: Allah dağların hareketini ayette "sürüklenme" olarak bildirmiştir. Nitekim bilim adamlarının bugün bu hareket için kullandıkları İngilizce terim de "Continental Drift" yani "Kıtasal Sürüklenme"dir.⁷

Bilimin çok yeni keşfettiği bu bilimsel gerçeğin, Kuran'da bildirilmiş olması kuşkusuz Kuran'ın mucizelerinden biridir.

-

DEMİRDEKİ SİR

Demir, Kuran'da dikkat çekilen elementlerden biridir. Kuran'ın "Hadid", yani "Demir" adlı suresinde şöyle buyrulur:

"... Ve kendisinde çetin bir sertlik ve insanlar için (çeşitli) yararlar bulunan demiri de indirdik...."

(Hadid Suresi, 25)

Ayette, demir için özel olarak kullanılan "indirme" kelimesi, mecazi olarak insanların hizmetine verilme anlamında düşünülebilir. Fakat kelimenin, "gökten fiziksel olarak indirme" şeklindeki gerçek anlamı dikkate alındığında, ayetin çok önemli bir bilimsel mucize içerdiği görülmektedir.

Çünkü modern astronomik bulgular, Dünyamız'daki demir madeninin dış uzaydaki dev yıldızlardan geldiğini ortaya koymuştur.

Evrende ağır metaller, büyük yıldızların çekirdeklerinde üretilir. Güneş Sistemimiz ise demir elementini kendi bünyesinde üretebilecek bir yapıya sahip değildir. Demir ancak Güneş'ten çok daha büyük yıldızlarda birkaç yüz milyon dereceye varan sıcaklıklarda oluşabilmektedir. Nova veya süpernova olarak adlandırılan bu yıldızlardaki demir miktarı belli bir oranı geçince, artık yıldız bunu taşıyamaz ve patlar. Bu patlama sonucu, içinde demir bulunan gök taşları uzaya dağılır ve bir gök cisminin çekimine yakalanıp çarpana kadar boşlukta dolaşır.



Tüm bunlardan anlaşılacağı gibi demir madeni Dünya'da oluşmamış, gök taşları vasıtasıyla süpernovalardan taşınarak, aynen ayette bildirildiği şekilde "Dünyaya indirilmiştir". Bilginin Kuran'ın indirilmiş olduğu 7. yüzyılda bilimsel olarak tespit edilemeyeceği ise açıktır. Ancak bu gerçek, herşeyi sonsuz bilgisiyle kuşatan Allah'ın sözü olan Kuran'da yer almaktadır.

Bunun yanısıra içinde demirden bahsedilen Hadid Suresi'nin 25. ayeti oldukça ilginç iki matematiksel şifre içermektedir:

"El-Hadid"
Kuran'ın 57.
suresidir. "El
hadid"
kelimesinin
Arapça'daki
sayısal değeri,
yani ebcedi
hesaplandığında
karşımıza çıkan
rakam da aynıdır:
"57"



Sadece "hadid"
kelimesinin sayısal
değeri 26'dır. 26
sayısı ise demirin
atom numarasıdır.

El-Hadid Suresi
Kuran'ın 57. suresidir,
El-Hadid kelimesinin
Arapça'daki sayısal
değeri ise 57'dir.
Sadece "hadid"
kelimesinin sayısal
değeri 26'dır.
Yukarıdaki periyodik
cetvelden de
görüldüğü gibi 26
sayısı demirin atom
numarasıdır. Üstün
kudret sahibi olan
Allah, Hadid
Suresi'nde indirdiği
ayetle hem demirin
nasıl oluştuğuna
dikkat çekmekte hem
de ayetin içerdiği
matematiksel şifreler
ile bilimsel bir
mucizeyi bize
göstermektedir.

YARATILIŞTAKİ ÇİFTLER

"Yerin bitirmekte olduklarından, kendi nefislerinden
ve daha bilmedikleri nice şeylerden bütün çiftleri
yaratana (Allah çok) yücedir.,,

(Yasin Suresi, 36)

Erkeklik dişilik, "çift" kavramının bir karşılığı olmakla birlikte, ayette bahsedilen
"bilmedikleri nice şeylerden" ifadesi daha geniş bir anlam içermektedir. Nitekim
günümüzde ayetin işaret ettiği anlamlardan biri ile karşılaşmaktayız. Maddenin
çiftler halinde yaratıldığını ortaya koyan İngiliz bilim adamı Paul Dirac, 1933 yılında
Nobel Fizik Ödülü'nü kazanmıştır. "Parité" adı verilen bu buluş, maddenin anti-
madde denilen bir çifti olduğunu ortaya koymuştur. Anti-madde, maddenin tersi
özellikler taşır. Örneğin maddenin tersine anti-maddenin elektronları artı,
protonları da eksi yüklüdür. Bu gerçek bilimsel bir kaynakta şöyle ifade
edilmektedir:

"...Her parçacığın zıt yükte bir antiparçacığı vardır. Kararsızlık ilişkisi bize bu çiftlerin
varoluşu ve yokoluşunun her yerde ve her zaman aynı anda oluştuğunu
göstermektedir." 8

-

ZAMANIN GÖRECELİĞİ

Zamanın göreceliği konusu bugün ispatlanmış bilimsel bir gerçektir. Ancak bu
gerçek, yüzyılın başlarında Einstein'ın görecelik kuramı ile ortaya çıkmıştır. O
döneme dek insanlar zamanın göreceli bir kavram olduğunu, ortama göre
değişkenlik gösterebileceğini bilmiyorlardı. Ama büyük bilim adamı Albert Einstein,
görecelik kuramı ile bu gerçeği açık olarak ispatladı. Zamanın, kütle ve hıza
bağımlı bir kavram olduğunu ortaya koydu. İnsanlık tarihi boyunca hiç kimse bu
konuyu açıkça dile getirmemişti.

Tek bir istisna; Kuran'da, zamanın izafi olduğunu gösteren bilgiler veriliyordu! Bu
konuyla ilgili bazı ayetleri şöyle sıralayabiliriz:

“Onlar senden, azabın çarçabuk getirilmesini istiyorlar; Allah, va'dine kesin olarak muhalefet etmez. Gerçekten, senin Rabbinin katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir.”

(Hac Suresi, 47)

“Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler,) sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir.”

(Secde Suresi, 5)

“Melekler ve Ruh (Cebrail), ona, süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir.”

(Mearic Suresi, 4)

610 yılında indirilmeye başlanan Kuran'da böylesine açık bir şekilde zamanın göreceliğinden bahsediliyor olması, onun İlahi bir kitap olduğunun bir başka delilidir.

Zaman tamamıyla algılayana bağlı bir kavramdır. Aynı süre bir kişiye uzun gelirken, başkası için oldukça kısa olabilir. Hangisinin doğru tahminde bulunduğunu anlamak için saat, takvim gibi kaynaklara ihtiyaç vardır. Bunlar olmadan zaman hakkında kesin bir tahmin yürütmek olanaksızdır.

YAĞMURDAKİ ÖLÇÜ

Kuran'da yağmur hakkında verilen bir diğer bilgi ise, yağmurun belli bir ölçü ile indirildiğidir. Zuhruf Suresi'nde şöyle buyrulur:

“Ki O, belli bir miktar ile gökten su indirdi de, onunla ölü bir memleketi ‘diriltti (ve her yanına hayat) yaydı’; siz de böyle (kabrilerinizden diriltilip) çıkarılacaksınız.”

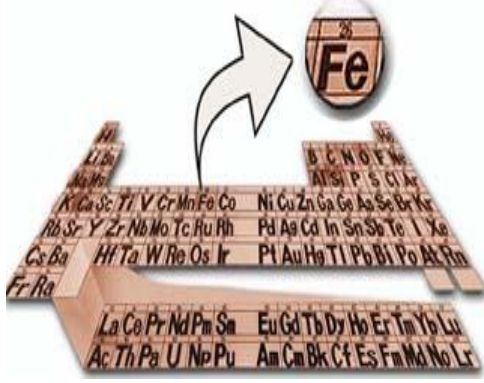
(Zuhruf Suresi, 11)

Yağmurdaki bu ölçü de, yine çağımızdaki araştırmalarla tespit edilmiştir. Ölçümlere göre, yeryüzünden bir saniyede 16 milyon ton su buharlaşmaktadır. Bir yılda bu miktar 505 trilyon tona ulaşır. Bu, aynı zamanda bir yılda Dünya'ya yağın yağmur miktarıdır. Yani su, sürekli bir denge içinde, "bir ölçüye göre" dönüp durmaktadır. Yeryüzündeki hayatın devamı da, bu su döngüsü sayesinde sağlanır. İnsan sahip olduğu tüm teknolojik imkanları kullansa dahi bu döngüyü asla yapay olarak gerçekleştiremez.

Eğer bu miktarda en küçük bir değişiklik bile olsa, kısa bir zaman sonra büyük bir ekolojik dengesizlik ortaya çıkacak ve bu da hayatın sonunu getirecektir. Fakat hiçbir zaman böyle olmaz; yağmur, Kuran'da bildirildiği gibi, yeryüzüne her sene aynı miktarda inmeye devam eder.

-

-



Her yıl gökyüzüne buharlaşan ve tekrar yeryüzüne yağmur olarak düşen su miktarı "sabit"tir: 16 milyon ton. Bu sabit miktar Kuran'da "belli bir miktar su"yun gökten indirilmesi olarak haber verilmektedir. Ekolojik denge ve dolayısıyla hayatın devamlılığının sağlanmasında bu miktarın sabit olmasının önemi son derece büyüktür.

YAĞMURUN OLUŞUMU

Yağmurun nasıl oluştuğu uzun süre insanlar için bir sırdı. Ancak hava radarlarının keşfedilmesinden sonra, yağmurun hangi evrelerden geçerek oluştuğu kesinlik kazandı.

Buna göre, yağmur üç evreden geçerek oluşur: Önce rüzgar yoluyla yağmurun "hammaddesi" havalanır. Ardından bulutlar meydana gelir ve en son olarak da yağmur damlacıkları ortaya çıkar.

Kuran'da yağmurun oluşumu ile ilgili aktarılanlar ise, tam da bu süreçlerden söz etmektedirler. Bir ayette bu oluşum hakkında şöyle bir bilgi verilir:

"Allah, rüzgarları gönderir, böylece bir bulut kaldırır da onu nasıl dilerse gökte yayıp-dağıtır ve onu parça parça kılar; nihayet onun arasından yağmurun akıp çıktığını görürsün. Sonunda kendi kullarından dilediğine verince, hemen sevince kapılıverirler.."

(Rum Suresi, 48)

Şimdi ayette ifade edilen üç evreyi teknik olarak inceleyelim.

1. EVRE: "Allah rüzgarları gönderir..."

Okyanuslardaki köpüklenme ile oluşan sayısız hava kabarcığı sürekli ortaya çıkmakta ve su zerrecikleri sürekli olarak gökyüzüne fırlamaktadır. Tuzca zengin olan bu zerrecikler daha sonra rüzgarlarla taşınır ve atmosferde yukarıya doğru yol alırlar. Aerosol adı verilen bu küçük parçacıklar "su tuzağı" adı verilen bir mekanizmayla yine denizlerden yükselen su

Yukarıdaki çizimde okyanuslardaki köpüklenme ile oluşan su zerreciklerinin gökyüzüne fırlaması görülmektedir. Bu, yağmurun oluşumundaki ilk

buharını kendi çevrelerinde minik damlalar halinde toplayarak bulut damlalarını oluştururlar.

aşamadır. Bundan sonra oluşan bulutlardaki su damlacıkları havada asılı kalacak ve bunlar yoğunlaşarak yağmuru oluşturacaktır. Bu aşamaların tümü ayetlerde eksiksiz olarak bildirilmektedir.

2. EVRE: "...böylece bir bulut kaldırır da onu nasıl dilerse gökte yayıp dağıtır ve onu parça parça kılar..."

Tuz kristallerinin ya da havadaki toz zerreciklerinin etrafında yoğunlaşan su buharı sayesinde bulutlar oluşur. Bunların içindeki su damlacıkları çok küçük olduklarından (0.01 ile 0.02 mm çapında) havada asılı kalırlar ve göğe yayılırlar. Böylece gök bulutlarla kaplanır.

3. EVRE: "...nihayet onun arasından yağmurun akıp çıktığını görürsün."

Tuz kristallerinin ve toz zerreciklerinin etrafında biraraya gelen su parçacıkları iyice yoğunlaşarak yağmur damlalarını oluştururlar. Böylece havadan daha ağır bir konuma gelen damlalar buluttan ayrılarak yağmur biçiminde yere düşmeye başlarlar.

Görüldüğü gibi yağmurun oluşumundaki her aşama, Kuran ayetlerinde bildirilmektedir. Üstelik bu aşamalar doğru sıralama ile açıklanmıştır. Dünyadaki birçok doğal olayda olduğu gibi, bunda da Allah en doğru açıklamayı yapmakta, üstelik bu açıklamayı keşfedilişinden asırlar önce Kuran'la insanlara duyurmaktadır.

Yağmurun oluşumu ile ilgili olarak başka bir ayette şu bilgiler verilmektedir:

"Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasından akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indiriverir, onu dilediğine isabet ettirir de, dilediğinden onu çevirir; şimşeginin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırıp götürüverecektir.,,

(Nur Suresi, 43)



Bulut tipleri üzerinde araştırma yapan bilim adamları yağmurun oluşumu ile ilgili şaşırtıcı sonuçlarla karşılaşmışlardır. Yağmur bulutları belirli bir sistem ve aşamalar dahilinde oluşmakta ve şekillenmektedir. Yağmur bulutlarından biri olan cumulonimbus türü bulutların oluşum aşamaları bilimsel olarak şöyledir:

1. AŞAMA, Sürülme: Bulutlar rüzgarlar tarafından buldukları yerden itilirler yani sürülür.

2. AŞAMA, Birleşme: Rüzgar tarafından itilen bu küçük boyuttaki bulutlar (cumulus) sürüklendikleri yerde birleşip yeni büyük bulutları oluşturur.9

3. AŞAMA, Yığılma: Küçük bulutlar birleştikten sonra büyük bulutun içindeki yukarı doğru çekiş kuvveti artar. Bulutun merkezindeki yukarı çekiş kuvveti kenarlardaki çekişten daha güçlüdür. Bu yukarı çekişler bulutun gövdesinin dikey olarak

Küçük bulut parçaları (cumulus bulutları) rüzgarlar tarafından buldukları yerden itilir ve birleşirler, yani ayette geçen ifade ile "... Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte..."dir.

büyümesine neden olur. Böylece bulutlar yukarıya doğru genişleyerek üst üste yığılmış olur. Bu, dikey olarak büyümüş bulutun gövdesinin atmosferin daha serin yerlerine doğru uzamasına sebep olur. İşte bu noktada atmosferin serin bölgelerinde bulutta su ve dolu damlaları büyümeğe başlar.

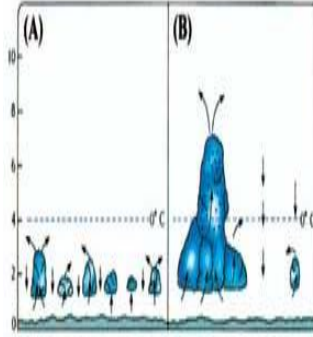
Bu aşamaların sonucunda, su ve dolu damlaları -yukarı çekiş gücünün onları destekleyemeyeceği kadar- ağırlaştikları zaman da bulutlardan yağmur, dolu vs. şeklinde düşmeye başlarlar. 10

Unutmamak gerekir ki meteorologlar bulut oluşumu, yapısı ve fonksiyonu ile ilgili detayları gelişmiş ekipmanlar (uçak, uydu, bilgisayar vs.) kullanarak yakın zamanda öğrenmişlerdir. Görülen odur ki, Allah bu ayetlerinde de bize 1400 sene öncesinde bilinmesi mümkün olmayan bir bilgi vermiştir.

-
-



(A) Ayrı ayrı küçük bulut parçaları (cumulus bulutları) (B) Küçük bulutlar biraraya geldiğinde oluşan daha büyük bulutun içindeki yukarı çekilmeler artar, böylece bulutlar yukarıya doğru yığılır.



Yukarıya doğru genişleyerek üst üste yığılan bulutlar dikey olarak büyüdükleri için atmosferin daha serin yerlerine doğru ulaşırlar. Atmosferin serin bölgelerinde ise su ve dolu damlaları

büyümeye başlar. Ağırlaşan su damlaları buluttan yağmur, dolu vs. şeklinde düşmeye başlar. İşte bu bilimsel gerçek Nur Suresi'nin 43. ayetinde 14 asır önce: "... sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasından akıp çıktığını görürsün..." ifadesi ile Allah tarafından bildirilmiştir.

AŞILAYICI RÜZGARLAR

Kuran'ın bir ayetinde rüzgarların "aşılama" özelliğine ve bunun sonucunda yağmurun oluştuğuna dikkat çekilir:

"Ve aşılایıcılar olarak rüzgarları gönderdik, böylece gökten su indirdik de sizleri suladık..."

(Hicr Suresi, 22)

Ayette, yağmur oluşumundaki ilk aşamanın rüzgarlar olduğuna dikkat çekilmektedir. Oysa bu yüzyılın başlarına kadar, rüzgarla yağmurun yağması arasındaki tek ilişki rüzgarın bulutları sürüklemesi olarak biliniyordu. Modern meteorolojik bulgular ise rüzgarların yağmurun oluşumunda "aşılایıcı" rol oynadıklarını gösterdi.

Rüzgarların bu aşılama özelliği şöyle gerçekleşir:

Okyanusların ve denizlerin yüzeyinde, köpüklenme nedeniyle her an sayısız hava kabarcığı oluşmaktadır. Bu kabarcıklar patladıkları anda, milimetrenin 100'de biri çapındaki binlerce parçacığı havaya fırlatırlar. "Aerosol" adı verilen bu parçacıklar,

rüzgarlar sayesinde karalardan gelen tozlarla karışarak atmosferin üst katmanlarına taşınır. Rüzgarların bu şekilde yükseklere taşıdığı parçacıklar, burada su buharı ile temas eder. Su buharı da bu parçacıkların etrafına toplanarak yoğunlaşır ve su damlacıklarına dönüşür. Bu su damlacıkları önce biraraya gelerek bulutları oluşturur, bir süre sonra da yağmur olarak yeryüzüne iner.

Görüldüğü gibi rüzgarlar, havada serbest halde bulunan su buharını denizlerden taşıdıkları parçacıklarla "aşılamakta" ve böylece yağmur bulutlarının oluşumunu sağlamaktadır.

Eğer rüzgarların bu özelliği olmasa, yüksek atmosferdeki su damlacıkları hiçbir zaman oluşamayacak ve yağmur diye bir şey de olmayacaktı.

Burada önemli olan nokta ise, rüzgarların yağmur oluşumundaki bu kritik görevinin asırlar önce Kuran ayetinde bildirilmiş olmasıdır. Hem de insanların doğa olayları hakkında hemen hiçbir şey bilmedikleri bir devirde...

Yandaki resimde bir dalganın oluşum aşamaları görülmektedir. Dalgalar suyun üzerinde esen rüzgarlar sayesinde oluşur. Rüzgarlarla birlikte su zerrecikleri dairesel olarak hareket etmeye başlar. Bu hareket kısa bir süre sonra arka arkaya eklenen dalgaları oluşturacak ve dalgalarla birlikte oluşan hava kabarcıkları havaya yayılacaktır. İşte bu yağmurun oluşmasındaki ilk aşamadır. Bu oluşum ayette de aşılâyıcılar olarak rüzgarların gönderilmesi ve bu sayede gökten su indirildiği şeklinde haber verilmektedir.



DENİZLERİN BİRBİRİNE KARIŞMAMASI

-
Denizlerin, araştırmacılar tarafından çok yakın bir geçmişte tespit edilen bir özelliği, Kuran'ın Rahman Suresi'nde şöyle bildirilir:

“Birbirleriyle kavuşmak üzere iki denizi salıverdi. İkisi arasında bir engel vardır; birbirlerinin sınırını geçmezler.,,

(Rahman Suresi, 19-20)

Birbirine açılan fakat suları kesinlikle birbiriyle karışmayan denizlerin ayette bildirilen bu özelliği, okyanus bilimciler tarafından çok yakın bir zaman önce keşfedilmiştir. "Yüzey gerilimi" adı verilen fiziksel bir kuvvet nedeniyle, komşu denizlerin sularının karışmadığı ortaya çıkmıştır. Denizlerin farklı yoğunluklarından kaynaklanan yüzey gerilimi, adeta bir duvar gibi sularının birbirine karışmasını engeller.¹¹



Cebelitarık Boğazı'nın uydudan çekilmiş fotoğrafı

Elbette ki işin ilginç yanı, insanların, ne fizikten, ne yüzey geriliminden, ne de okyanus biliminden haberdar olmadıkları bir devirde bu gerçeğin Kuran'da bildirilmiş olmasıdır.



sınır vardır.

Akdeniz'de ve Atlas Okyanusu'nda büyük dalgalar, güçlü akıntılar ve gelgitler vardır. Akdeniz'in suyu, Cebelitarık Boğazı'nda Atlas Okyanusu ile karşılaşır. Ama bu karşılaşma sonucu kendi sıcaklık, tuzluluk ve yoğunluk özellikleri değişmez. Çünkü iki deniz arasında görülmeyen bir

DENİZLERDEKİ KARANLIK VE İÇ DALGALAR

“Ya da (inkar edenlerin amelleri) engin bir denizdeki karanlıklara benzer; onun üstünü bir dalga kaplar, onun üstünde bir dalga, onun da üstünde bir bulut vardır.

Bir kısmı bir kısmı

üzerinde olan karanlıklar; elini çıkardığında onu bile neredeyse göremeyecek. Allah kime nur vermemişse, artık onun için nur yoktur.,,

(Nur Suresi, 40)

Derin denizlerdeki genel ortam "Oceans" adlı kitapta şu şekilde tanımlanmaktadır:

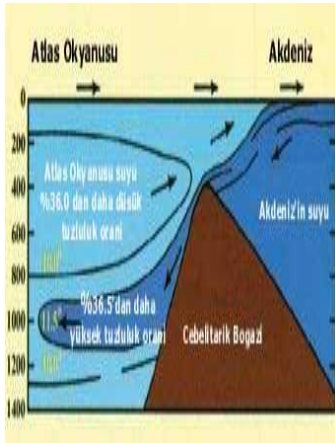
Bugün biliyoruz ki, derin denizlerdeki ve okyanuslardaki karanlık, yaklaşık olarak 200 m. ve daha derin yerlerde olur. Bu derinlikte, hemen hemen hiç ışık yoktur. 1000 m.'nin altındaki derinliklerde ise artık hiçbir şekilde ışığa rastlamak mümkün değildir.¹²

Günümüzde bir denizin genel coğrafi yapısı, içinde yaşayan canlıların özellikleri, tuzluluk oranı gibi bilgilerin yanısıra içerdiği su miktarı, yüzölçümü ve derinliği gibi bilgileri de edinmek mümkündür. Günümüz teknolojisi kullanılarak üretilmiş olan denizaltı gibi araçlar ve çeşitli özel aletler bu bilgilere ulaşmakta kullanılan en önemli araçlardır.

-

Bir insanın bu aletler olmadan 40 m.'den daha derine dalması ise neredeyse imkansızdır. Bununla birlikte bir insanın yardımsız olarak okyanusların 200 m. civarındaki karanlık derinliklerinde yaşaması da kesinlikle mümkün değildir. Bu nedenle bilim adamları denizler hakkındaki detaylı bilgileri çok yakın zamanlarda keşfetmişlerdir. Oysa Nur Suresi'ndeki ayette geçen "engin denizlerin karanlık" olduğu ifadesi bundan 1400 sene önce haber verilmiştir. Hiçbir teknolojinin dolayısıyla insanların denizlerin derinliklerine dalecek araçlarının olmadığı bir dönemde böyle bir bilginin verilmiş olması elbette Kuran mucizelerinden biridir.

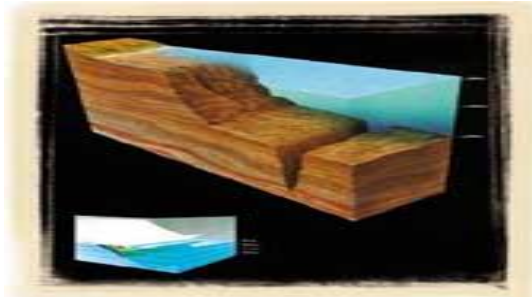
Bununla birlikte Nur Suresi'nin 40. ayetinde belirtilen "...engin bir denizdeki karanlıklara benzer; onun üstünü bir dalga kaplar, onun üstünde bir dalga, onun da üstünde bir bulut vardır..." ifadesi de Kuran'daki başka bir bilimsel mucizeye işaret etmektedir:



Günümüz teknolojisi ile yapılan ölçümlere göre Güneş ışığının %3-30'u deniz yüzeyinde yansıtılır. İlk 200 metredeyse ışık spektrumunun mavi ışığı en son olmak üzere 7 rengin tümü ardı ardınca emilir. 1000 m'nin altındaki derinliklerde ise artık hiçbir şekilde ışığa rastlamak mümkün değildir. Bu bilimsel gerçeğe 1400 yıl önce Kuran-ı Kerim'in Nur Suresi'nde, 40. ayetinde dikkat çekilmiştir.

Bilim adamları yakın zamanda "farklı yoğunluktaki katmanlar arasında yoğunluk ara yüzlerinde meydana gelen iç dalgalar"ın olduğunu bulmuşlardır. İç dalgalar deniz ve okyanusların derinliklerini kaplar çünkü derin denizlerin, üzerlerindeki sudan daha fazla yoğunlukları vardır. İç dalgalar yüzey dalgaları gibi davranır. Yüzey dalgaları gibi onlar da kırılabilir. İç dalgalar, insan gözüyle görülemez ancak belirli bir bölgedeki sıcaklık ve tuzluluk değişiklikleri incelendiğinde bu dalgalar fark edilebilir.¹³

Ayetteki ifadelerle yukarıdaki anlatım birbirleriyle tamamen paraleldir. Yapılan araştırmalar olmadan bir insan ancak denizin yüzeyinde bulunan dalgaların varlığını bilebilir. Bunların dışında denizin içinde meydana gelen dalgalanmalardan haberdar olması ise mümkün değildir. Ama Nur Suresi'nde Allah denizlerin derinliklerindeki ikinci bir dalga şekline dikkat çekmiştir. Elbette bilim adamlarının yakın zamanlarda keşfettikleri bu gerçek de, Kuran'ın Allah sözü olduğunu bir kez daha gözler önüne sermektedir.



HAREKETLERİMİZİ YÖNLENDİREN BÖLGE

“Hayır; eğer o, (bu tutumuna) bir son vermeyecek olursa, andolsun, onu perçeminden tutup sürükleyeceğiz; O yalancı, günahkar olan alından..”

(Alak Suresi, 15-16)

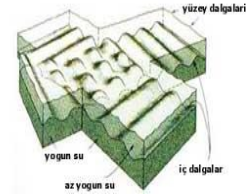
Yukarıdaki ayetlerde geçen "yalancı, günahkar olan alın" tanımlaması son derece dikkat çekicidir. Çünkü son yıllarda yapılan araştırmalar, kafatasının ön alın bölgesinde, beynin bazı faaliyetleri yöneten bölümünün bulunduğunu göstermiştir. 1400 yıl önce Kuran'da dikkat çekilen bu bölge ve görevi hakkındaki bilgilere günümüz bilim adamları ancak son 60 yıl içinde açıklama getirilebilmişlerdir. Kafatasının içine, başın ön kısmına bakıldığında beynin ön alın bölgesi görülecektir. Bu bölgenin fonksiyonları hakkında fizyoloji dalında yapılan araştırmalar neticesinde elde edilen bilgiler Essentials of Anatomy and Physiology isimli kitapta şu şekilde geçmektedir:

"Hareketlerin motivasyonu, planlama öngörüsü ve başlatılması alın loblarının ön kısmı olan ön alın bölgesinde (cerebrum) gerçekleşir. Burası çağırışım (birlik) korteksinin bir bölgesidir..."¹⁴

Kitapta bu bölge ile ilgili ayrıca şu ifadeler yer almaktadır:

"Hareketle olan ilgisiyle beraber, ön alın bölgesinin aynı zamanda saldırganlığın da fonksiyonel merkezi olduğu düşünülmektedir..."¹⁵

Bu açıklamalardan da anlaşıldığı gibi, beynin ön alın bölgesi, planlama, motivasyon ve iyi veya kötü hareketlerin başlatılması, yalan veya doğrunun söylenmesi ile ilgili faaliyetlerin tümünü yürütmektedir. Görüldüğü gibi Alak Suresi'nde geçen "yalancı günahkar olan alın" ifadesi ile yukarıdaki tanımlama büyük bir paralellik göstermektedir. Bilim adamlarının son altmış yıl içinde keşfettikleri bu gibi bilimsel gerçekler Kuran ayetlerinde asırlarca önce Allah tarafından insanlara haber verilmiştir.



İNSANIN DOĞUMU

Kuran'da insanlar imana çağırılırken oldukça farklı konulardan bahsedilir. Allah, kimi zaman gökleri, kimi zaman yeryüzünü, bazen hayvanları ve bitkileri insana delil gösterir. Yine birçok ayette insanın bizzat kendi yaratılışına dönüp bakması öğütlenir. İnsanın nasıl yeryüzüne geldiği, hangi aşamalardan geçtiği ve temel maddesinin ne olduğu sık sık hatırlatılır. Örneğin bir ayette şöyle denir:

“Sizleri Biz yarattık, yine de tasdik etmeyecek misiniz? Şimdi (rahimlere) dökmekte olduğunuz meniyi gördünüz mü? Onu sizler mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratıcı Biz miyiz?..”

(Vakıa Suresi, 57-59)

İnsanın yaratılışı ve bunun mucizevi özelliği, daha pek çok ayette vurgulanır. Ancak bu vurgular arasında öyle bilgiler vardır ki, bunlar 7. yüzyılda yaşayan insanların asla bilemeyeceği detaylardır. İşte bunlardan bazıları:

1) İnsan, meni sıvısının tamamından değil, aksine çok küçük bir parçasından (spermadan) yaratılır.

2) Bebeğin cinsiyetini erkek belirler.

3) İnsan embriyosu ana rahmine adeta bir sülük gibi yapışır.

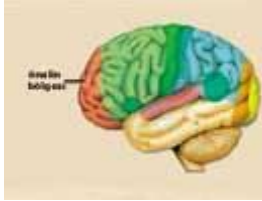
4) İnsan ana rahminde üç karanlık bölge içinde gelişir.

Kuran'ın indirildiği yüzyılda da insanlar elbette doğumun temel maddesinin cinsel ilişki sonrasında erkekten gelen meni ile ilgili olduğunu biliyorlardı. Cocuğun ortalama 9 ayda doğduğu da rahatlıkla gözlemlenen, bilmek için araştırma gerektirmeyen bir konu idi. Ancak yukarıda sıraladığımız bilgiler o devrin insanının bilgi seviyesinin çok üstündeydi. Bunlar, ancak 20. yüzyıl bilimi tarafından keşfedildi.

Şimdi bu bilgileri sırasıyla inceleyelim.

MENİDEN BİR DAMLA

-



Yukarıdaki resimde rahime dökülen meni görülmektedir. Erkekten atılan 250 milyon kadar sperminden çok az bir miktarı yumurtaya ulaşmayı başarır. Yumurtayı döleyecek olansa sağ kalmayı başaran 1000 kadar sperminden sadece bir tanesidir. İnsanın bütün meniden değil, meninin içindeki çok küçük bir parçadan oluştuğu, Kuran'daki "akıtılan meniden bir damla su" tanımlaması ile haber verilmiştir.

Meniden Bir Damla

Cinsel birleşme sırasında erkekten bir kerede ortalama 250 milyon sperm atılır. Spermiler yumurtaya varana kadar annenin vücudunda zorlu bir yolculuk geçirirler. Bu yolculukta 250 milyon sperminden ancak bin kadarı yumurtaya ulaşmayı başarır. Beş dakika sonra sona erecek yarışın sonunda yarım tuz tanesi büyüklüğündeki yumurta, spermilerden yalnızca birini kabul edecektir. Yani insanın özü, meninin tamamı değil, ondan küçük bir parçadır. Kuran'da bu gerçek şöyle açıklanmıştır:

"İnsan, 'kendi başına ve sorumsuz' bırakılacağını mi sanıyor? Kendisi, akıtılan meniden bir damla su değil miydi?,"

(Kıyamet Suresi, 36-37)

Dikkat edilirse Kuran'da, insanın meninin tamamından değil, onun içinden alınan küçük bir parçadan yapıldığı haber verilmektedir! Bu ifadedeki özel vurgunun, ancak modern bilim tarafından keşfedilen bir gerçeği açıklaması ise, ifadenin İlahi kaynaklı bir bilgi olduğunun delilidir.

MENİDEKİ KARIŞIM

Menideki Karışım

Meni olarak adlandırılan ve spermeleri taşıyan besleyici sıvı, sadece spermilerden oluşmaz. Aksine meni, birbirinden farklı sıvıların karışımından oluşur. Bu sıvıların, sperminden gerek duyduğu enerjiyi karşılayacak olan şekeri bulundurmamak, baz özelliğiyle ana rahminin girişindeki asitleri nötralize etmek, sperminden hareket edeceği kaygan ortamı sağlamak gibi görevleri vardır.

Ne ilginçtir ki, Kuran'da meniden söz edilirken, modern bilimin ortaya çıkardığı bu gerçeğe de işaret edilmekte ve meni "karmakarışık" bir sıvı olarak tarif edilmektedir:

"Şüphesiz Biz insanı, karmaşık olan bir damla sudan yarattık. Onu deniyoruz. Bundan dolayı onu işiten ve gören yaptık.."

(İnsan Suresi, 2)

Bir başka ayette ise yine meninin karışım olduğuna işaret edilir, insanın ise bu karışımın "özünden" yaratıldığı vurgulanır:

"O, yarattığı herşeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir camurdan başlayandır. Sonra onun soyunu bir özden, basbayağı bir sudan yapmıştır.."

(Secde Suresi, 7-8)

Burada "öz" diye çevrilen Arapça "sulala" kelimesi, öz ya da bir şeyin en iyi kısmı demektir. Hangi şekilde alınırsa alınsın "bir bütünün bir kısmı" anlamına gelir. Bu durum, Kuran'ın, insanın yaratılışını en ince detayına kadar bilen bir İrade'nin sözü olduğunu açıkça göstermektedir. Bu İrade, insanı yaratmış olan Allah'a aittir.

Kuran'da erkeklik ve dişiliğin, "rahime dökülen meniden" yaratıldığı bildirilmiştir. Oysa yakın zamana kadar cinsiyetin anne hücreleri tarafından belirlendiği sanılıyordu. Kuran'da verilen bu bilgiyi bilim 20. yüzyılda keşfetmiştir. Kuran'da insanın yaratılışı ile ilgili olarak buna benzer asırlar öncesinden haber verilmiştir.



-

BEBEĞİN CİNSİYETİ

Bebeğin Cinsiyeti

Yakın bir zamana kadar, insanlar, bebeğin cinsiyetinin anne hücreleri tarafından belirlendiğini sanıyorlardı. Ya da en azından, anne ve babadan gelen hücrelerin birlikte cinsiyet belirledikleri zannediliyordu. Ancak Kuran'da bu konuda farklı bir bilgi verilmiş ve erkeklik ve dişiliğin, "rahime dökülen meniden" yaratıldığı bildirilmiştir:

"Rahime dökülen meniden erkek ve dişi iki çifti O yarattı...,"

(Necm Suresi, 45-46)

Kuran'da verilen bu bilginin doğruluğu, genetik ve mikrobiyoloji bilimlerinin gelişmesiyle birlikte bilimsel olarak da ispatlandı. Cinsiyetin tümüyle erkekten gelen sperm hücreleri tarafından belirlendiği, kadının ise bu işte hiçbir rolünün olmadığı anlaşıldı.

Cinsiyet belirlenmesindeki etken, kromozomlardır. İnsan yapısını belirleyen 46 kromozomdan iki tanesi cinsiyet kromozomu olarak adlandırılır. Bu iki kromozom erkekte XY, kadında ise XX olarak tanımlanır. Bunun sebebi söz konusu kromozomların bu harflere benzemesidir. Y kromozomu erkeklik, X kromozomu ise kadınlık genlerini taşır.

Bir insanın oluşması, erkek ve kadında çiftler halinde yer alan bu kromozomların birer tanesinin birleşmesi ile başlar. Kadında yumurtlama sırasında ikiye ayrılan eşey hücresinin her iki parçası da X kromozomu taşır. Oysa erkekte ikiye ayrılan eşey hücresi, X ve Y kromozomları içeren iki farklı sperm meydana getirir. Kadında bulunan X kromozomu, eğer erkekteki X kromozomunu içeren spermle birleşirse doğacak bebek kız olacaktır. Eğer Y kromozomu içeren spermle birleşirse, bu kez doğacak çocuk erkek olur.

Yani doğacak çocuğun cinsiyeti, erkekteki kromozomlardan hangisinin kadının yumurtasıyla birleşeceğine bağlıdır.

Kuşkusuz genetik bilimi ortaya çıkıncaya dek, yani 20. yüzyıla kadar bunların hiçbiri bilinmiyordu. Aksine pek çok kültürde, doğacak çocuğun cinsiyetinin kadın bedeni tarafından belirlendiği inancı yaygındı. Hatta bu nedenle kız çocuk doğuran kadınlar kınanırdı.

Oysa Kuran'da, insanlara genlerin keşfinden 13 yüzyıl önce bu batıl inancı reddeden bir bilgi verilmiş, cinsiyetin kökeninin kadın değil, erkekten gelen meni olduğu bildirilmiştir.

-
-



X kromozomu dişilik, Y kromozomu ise erkeklik özelliklerini taşır. Anne yumurtasında yalnızca dişi cinsiyeti belirleyen X kromozomu bulunur. Babadan gelen menide ise hem X hem de Y kromozomu taşıyan sperm bulunur. Dolayısıyla bebeğin cinsiyeti annenin yumurtasını döleyen sperm X ya da Y kromozomu taşımaya bağlıdır. Yani ayette belirtildiği gibi bebeğin cinsiyetini belirleyen etken, babadan gelen menidir. Kuran'ın indirildiği sırada kesinlikle bilinemeyecek olan bu bilgi, Kuran'ın Allah sözü olduğunu kanıtlayan delillerden biridir.



RAHME ASILIP TUTULAN ALAK

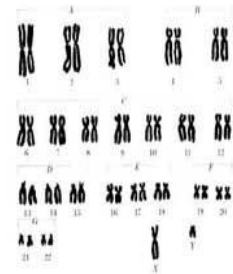
-

Rahime Asılıp Tutunan "Alak"

Kuran'ın insanın oluşumu hakkında verdiği bilgileri incelemeye devam ettiğimizde, yine çok önemli bazı bilimsel mucizelerle karşılaşırız.

Erkekten gelen sperm ve kadındaki yumurta birleştiğinde, doğacak bebeğin ilk özü de oluşmuş olur. Biyolojide "zigot" olarak tanımlanan bu tek hücre, hiç zaman yitirmeden bölünerek çoğalacak ve giderek küçük bir "et parçası" haline gelecektir.

Ancak zigot bu büyümesini boşlukta gerçekleştirmez. Rahim



Anne karnındaki bebek, gelişiminin ilk aşamasında annesinin kanından beslenebilmek için rahim duvarına yapışıp tutunan

duvarına asılıp tutunur. Sahip olduğu uzantılar sayesinde toprağa yerleşen kökler gibi, buraya yapışır. Bu bağ sayesinde de, gelişimi için ihtiyaç duyduğu maddeleri annenin vücudundan emebilir.¹⁶

İşte burada çok önemli bir Kuran mucizesi ortaya çıkmaktadır. Allah Kuran'da, anne rahmine tutunarak gelişmeye başlayan zigottan söz ederken, "alak" kelimesini kullanmaktadır:

“Yaratan Rabbin adıyla oku. O, insanı bir "alak"tan yarattı. Oku, Rabbin en büyük kerem sahibidir.,,

(Alak Suresi, 1-3)

"Alak" kelimesinin Arapça'daki anlamı ise, "bir yere asılıp tutunan şey" demektir. Hatta kelime asıl olarak deriye yapışarak oradan kan emen sülükler için kullanılır.

Kuşkusuz, anne karnında gelişmekte olan zigotu bu özelliğiyle tarif eden bir kelime kullanılması, Kuran'ın Alemlerin Rabbi olan Allah tarafından indirildiğini bir kez daha ispatlamaktadır.

KEMİKLERİN KASLA SARILMASI

Kemiklerin Kasla Sarılması

Kuran ayetlerinde haber verilen bir diğer önemli bilgi ise, insanın anne rahmindeki oluşum aşamalarıdır. Ayetlerde, anne karnında önce kemiklerin oluştuğu, daha sonra ise kasların ortaya çıkarak bu kemikleri sardığı haber verilmektedir:

“Sonra o su damlasını bir alak (hücre topluluğu) olarak yarattık; ardından o alak'ı bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir.,,

(Müminun Suresi, 14)

Anne karnındaki gelişimi inceleyen bilim dalı embriyolojidir. Ve embriyoloji alanında, yakın zamana kadar kemiklerle kasların birlikte ortaya çıkarak geliştikleri sanılmıştır. Bu yüzden bazı kimseler uzun bir süre bu ayetlerin bilime ters düştüğünü iddia etmiştir. Ancak gelişen teknoloji sayesinde yapılan daha ileri mikroskopik incelemeler, Kuran'da bildirilenlerin eksiksiz bir şekilde doğru olduğunu ortaya koymuştur.

-

Bu mikroskopik incelemeler göstermektedir ki, anne karnında, tam ayetlerde tarif edildiği gibi bir gelişme gerçekleşir. Önce embriyodaki kıkırdak doku kemikleşir. Daha sonra ise kas hücreleri kemiklerin etrafındaki dokudan seçilerek biraraya gelir ve bu kemikleri sarar. Bu durum, "Developing Human" yani "Gelişen İnsan" adlı bilimsel bir yayında şöyle tarif edilmektedir: 6. haftada kıkırdaklaşmanın devamı olarak ilk kemikleşme köprücük kemiğinde ortaya çıkar. 7. hafta sonunda uzun



Anne karnındaki gelişimini

bir zigot halindedir. Yukarıdaki resimde bir et parçası görünümünde olan zigot görülmektedir. Modern embriyolojinin tespit ettiği bu oluşum Kuran'da, "asılıp tutunan" anlamına gelen, deriye yapışıp kan emen sülükler için de kullanılan "alak" kelimesiyle 14 yüzyıl önceden mucizevi bir biçimde bildirilmiştir.

kemiklerde de kemikleşme başlamıştır. Kemikler oluşmaya devam ederken kas hücreleri kemiği çevreleyen dokudan seçilerek kas kitlesini meydana getirirler. Kas dokusu bu şekilde kemiğin etrafında ön ve arka kas gruplarına ayrılır.¹⁷

tamamlayan bebeğin kemikleri belli bir dönem sonra kaslarla sarılmaktadır.

Kısacası insanın Kuran'da tarif edilen oluşum aşamaları, modern embriyolojinin bulgularıyla tam bir uyum içindedir.

-



İnsanın anne karnındaki gelişiminin pek çok aşaması Kuran'da haber verilmiştir. Müminun Suresi'nin 14. ayetinde bildirildiği gibi anne karnındaki embriyonun ilk aşama olarak kıkırdak dokusu kemikleşir. Ve daha sonra bu kemikler kas hücreleri tarafından sarılmaya başlanır. Allah bu gelişimi, "...daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik..." ifadesiyle en açık şekilde tarif etmiştir.



-

BEBEKLERİN RAHİMDE ÜÇ EVRESİ

Bebeğin Rahimdeki Üç Evresi

Kuran'da insanın anne karnında üç aşamalı bir yaratılışla yaratıldığı bildirilmektedir:

"... Sizi annelerinizin karınlarında, üç karanlık içinde, bir yaratılıştan sonra (bir başka) yaratılışa (dönüştürüp) yaratmaktadır. İşte Rabbiniz olan Allah budur, mülk O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur. Buna rağmen nasıl çevriliyorsunuz?.."

(Zümer Suresi, 6)

Dikkat edilirse, ayette, insanın anne karnında, birinden diğerine farklılaşan üç ayrı evrede meydana geldiğine işaret edilmektedir.

Gerçekten de bugün modern biyoloji, bebeğin anne karnındaki embriyolojik gelişiminin üç farklı devrede gerçekleştiğini ortaya koymuştur. Bugün tıp fakültelerinde ders kitabı olarak okutulan bütün embriyoloji kitaplarında bu konu en temel bilgiler arasında yer alır. Örneğin, embriyoloji hakkında temel başvuru kitaplarından biri olan "Basic Human Embryology" isimli kaynakta bu gerçek şöyle ifade edilmektedir:

Rahimdeki hayat 3 EVREDEN oluşur; preembriyonik (ilk 2,5 hafta), embriyonik (8. haftanın sonuna kadar), ve fetal (8. haftadan doğuma kadar).¹⁸

Tıp dilinde "trimester" yani "üç dönem" olarak da tanımlanan bu evreler bebeğin farklı gelişim aşamalarını içerir. Bu üç gelişim safhasının belli başlı özellikleri kısaca şöyledir:

- Preembriyonik evre:

Yaygın olarak "1. trimester" olarak anılan bu ilk evrede zigot bölünerek çoğalır, bir hücre kitlesi haline geldikten sonra kendini rahim duvarına gömer. Hücreler çoğalmaya devam ederken 3 tabaka halinde organize olurlar.

- Embriyonik evre:

"2. trimester" olarak da tanımlanan ikinci evre toplam 5,5 hafta sürer ve bu süre boyunca canlı "embriyo" olarak adlandırılır. Bu evrede hücre tabakalarından bedenın temel organ ve sistemleri ortaya çıkar.

- Fetal evre:

Gebeliğin "3. trimesteri" olarak adlandırılan döneme girildiğinde embriyo artık "fetus" diye adlandırılır. Bu dönem gebeliğin sekizinci haftasından itibaren başlar ve doğuma dek sürer. Bir önceki dönemden ayırt edici özelliği fetusun yüzü, elleri ve ayaklarıyla belirgin, insan dış görünümüne sahip bir canlı olmasıdır. Dönemin başında 3 cm. boyunda olmasına rağmen tüm organları ortaya çıkmıştır. Bu dönem 30 hafta kadar sürer ve gelişme doğum haftasına kadar devam eder.

Anne rahmindeki gelişim ile ilgili bu bilgiler, ancak modern teknolojik aletlerle yapılan gözlemler sayesinde elde edilmiştir. Ancak görüldüğü gibi bu bilgiler de, diğer pek çok bilimsel gerçek gibi, mucizevi bir biçimde Kuran ayetlerinde haber verilmiştir. İnsanlığın tıbbi konularda hiçbir detaylı bilgiye sahip olmadığı bir dönemde, Kuran'da bu derece ayrıntılı ve doğru bilgiler verilmiş olması, elbette Kuran'ın insan sözü değil, Allah Kelamı olduğunun açık bir delilidir.

-



Zümer Suresi'nin 6. ayetinde insanın anne karnında, birinden diğerine farklılaşan üç ayrı evrede meydana geldiğine işaret edilmektedir. Gerçekten de bugün modern embriyoloji bilimi, bebeğin anne karnındaki embriyolojik gelişiminin üç farklı devrede gerçekleştiğini ortaya koymuştur.

ANNE SÜTÜ

Anne sütü, bebeğin besin ihtiyaçlarını eksiksiz olarak gidermek ve bebeği olası enfeksiyonlara karşı korumak üzere Allah tarafından yaratılmış eşsiz bir karışımdır. Günümüz teknolojisi ile hazırlanan bebek mamaları dahi bu mucizevi besinin yerini tutamamaktadır.

Anne sütünün bebeğe olan faydaları her geçen gün daha fazla ortaya çıkmaktadır. Bilimin anne sütü ile ilgili yeni keşfettiği gerçeklerden biri ise bebeğin anne sütü ile 2 yıl boyunca beslenmesinin son derece faydalı olduğudur.¹⁹ Bilimin yeni keşfettiği bu önemli bilgiyi Allah bizlere "...Onun (sütten) ayrılması, iki yıl içindedir..." ayetiyle 14 asır önce

bildirmiştir.

"Biz insana anne ve babasını (onlara iyilikle davranmayı) tavsiye ettik. Annesi onu, zorluk üstüne zorlukla (karnında) taşımıştır. Onun (sütten) ayrılması, iki yıl içindedir. "Hem bana, hem anne ve babana şükret, dönüş yalnız banadır.".,

(Lokman Suresi, 14)

PARMAK İZLERİNDEKİ KİMLİK

Kuran'da, insanları ölümden sonra diriltmenin Allah için çok kolay olduğu anlatılırken, insanların özellikle parmak uçlarına dikkat çekilir:

“Evet; onun parmak uçlarını dahi derleyip-(yeniden) düzene koymaya güç yetirenleriz.,”

(Kıyamet Suresi, 4)

Ayette parmak uçlarının vurgulanması, son derece hikmetlidir. Çünkü tüm insanların parmak izi, tamamen kendilerine özeldir. Şu an Dünya üzerinde yaşayan her insanın parmak izi birbirinden farklıdır. Dahası, tarih boyunca yaşamış insanlarınki de birbirinden farklıdır.

İşte bu nedenle parmak izi, herkese özel çok önemli bir "kimlik kartı" sayılmakta ve tüm dünyada bu amaçla kullanılmaktadır.

Ancak önemli olan, parmak izinin özelliğinin ancak 19. yüzyılın sonlarına doğru keşfedilmiş olmasıdır. Ondan önce, insanlar parmak izini hiçbir özelliği ve anlamı olmayan çizgiler olarak görmüştür. Fakat Kuran'da, o dönemde kimsenin dikkatini dahi çekmeyen parmak izleri vurgulanmakta ve bu izlerin ancak çağımızda fark edilen önemine dikkat çekilmektedir.

Tek yumurta ikizleri de dahil olmak üzere, her insanın parmak izi kendine özeldir. Başka bir deyişle, insanların parmak uçlarında kimlikleri şifrelenmiştir. Bu şifreleme sistemini, günümüzde kullanılmakta olan barkod sistemine benzetmek de mümkündür.

BİLİMSEL AYETLER

İLMİ VE BİLİMSEL FALİYETE DESTEK:

İLK AYET -ALAK/1-5. Ey Muhammed!, insanı pıhtılaşmış kandan yaratan Rabbinin adıyla OKU!

OKU! KALEMLE öğreten, insana bilmediğini bildiren Rabbin,en büyük kerem sahibidir.

ZÜMER/9- De ki: Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?

FATİR/28- Allah'tan,kulları arasında ancak bilginler korkar.

BAKARA/269- Kime hikmet verilmişse şüphesiz ona çokça hayır verilmiştir.Bundan ancak akli sahipleri ibret alır.

HADİS-İ ŞERİFLER:

“İlim elde etmek her Müslüman kadına ve erkeğe farzdır.”

"İlim aramak için bir tarafa yönelen kimseye Allah,cennet yolunu kolaylaştırır."

"Muhakkak ki alimler, peygamberlerin mirasçılarıdır."

"Hikmet(ilm),mü'minin kaybolmuş malıdır,onu nerede bulursa alır."

"İlim öğrenmek,beşikten mezara kadar farzdır."

"Mahşerde alimin mürekkebi,şehidin kanından Mizan'da daha ağır gelir."

"Alimin uykusu, cahilin ibadetinden daha hayıtlıdır."

"İlim, Çin'de dahi olsa gidip alınız."

-

* İlim - Din İlişisini Açıklayan Bazı Güzel Sözler:

"İlim, insanlığa, telgrafı, elektriği, teşhisi ve bir takım hastalıkları tedavi çarelerini verdi. Din de ferdlerde ruhî sükûneti ve ahlâkî muvazeneyi te'min eder."

İlim ve din, kâinatın hazinelerini açmak için kullandığımız hakikî iki anahtardır.

İnsan ilimden istifade eder, fakat din ile yaşar."

(William James)

"Bir tabiat kanununu ifade eden her formül, Allah'ı öven bir İlâhîdir."

(Maria Mitchell)

-

"Hangi sahada olursa olsun, ilimle ciddî şekilde meşgul olan herkes, ilim mâbedinin kapısındaki şu yazıyı okuyacaktır: "İmân et!" İman, ilim adamının vazgeçemeyeceği bir vasıftır."

(Max Planck)

-

"Kâinatın Yaratıcısına olan inanç, ilmi araştırmanın en kuvvetli ve en asîl muharrik gücüdür." (Albert Einstein)

-

"Dinsiz ilim kör, ilimsiz din topaldır."

(Albert Einstein)

-

"İlim ile din, birbirini nefyetmez (inkâr etmez), bil'akis tamamlar. Çünkü bunlardan biri aklın, diğeri gönlün (kalbin) ışığıdır. Ve insan ne yalnız akıldan, ne de gönülden ibarettir. Fakat hem akıl, hem de gönül sahibi bir varlıktır. Dinsiz ilim belki akılı tatmîn eder, fakat muhakkak ki gönlü karartır. Nitekim ilimsiz din de ruhu ve gönlü ıştır, fakat akılı karanlıkta bırakır.

Binaenaleyh, insanlığın hayrı ve faydası, ne bugün olduğu gibi yalnız ilme bağlanmaktadır, ne de orta zamanlarda olduğu gibi yalnız dine sarılmaktadır. Fakat her ikisine birden sahip olmaktır."

(Ali Fuad Başgil)

-

"Allahu Teâlâ'nın mahlûklarını inceleyen fen adamları, O'nun büyüklüğünü herkesten iyi anlarlar."

(Fahredden-i Razî)

BİLİMSEL AYETLER

-

-EVRENDEKİ EŞSİZ DENGE:

KAMER/49- Şüphesiz biz her şeyi bir ölçüye göre yaratmışızdır.

RA'D/8- O'nun katında her şey bir ölçüye göredir.

-

-GÖK İLE YERİN AYRILMASI:

-

ENBİYA/30-O kâfir olanlar, görmediler mi ki, göklerle yer bitişik bir halde iken biz onları ayırdık. Hayatı olan her şeyi sudan yarattık. Hâlâ inanmıyorlar mı?

DÜNYANIN YUVARLAK OLUŞU:

ZÜMER/5- O, gökleri ve yeri hak ile yarattı, geceyi gündüzün üstüne sarıyor(küre şeklinde dolamak), gündüzü de gecenin üstüne sarıyor. Güneşi ve ay'ı emrine âmade kılmış,her biri belli bir süreye kadar akıp gitmektedir. İyi bil ki, çok güçlü ve çok bağışlayıcı olan ancak O'dur.

NEML/88- Dağları yerinde donmuş gibi durur görürsün;oyşa onlar bulutlar gibi geçerler.

-

-GÖK CİSİMLERİNİN YÖRÜNGELERİ OLUŞU:

ENBİYA/33- Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratan O'dur.

Bunların her biri kendi dairesinde dolaşmaktadır.

YASİN/ 38- Güneş de bir delildir ki kendi yolunda akıp gidiyor. İşte bu çok güçlü ve her şeyi bilen Allah'ın takdiridir.

ZARİYAT/7- Yollara sahip göğe andolsun ki,

-DAĞLAR VE ÖZELLİKLERİ:

NEBE/6- Biz yeryüzünü bir beşik yapmadık mı?

NEBE/7- Dağları da birer kazık kılmadık mı?

LOKMAN/10- O, gökleri direksiz yarattı, onları görüyorsunuz. Yeryüzüne de sizi çalkalar diye ağır baskılar (sabit ve büyük dağlar) bıraktı ve orada herbir hayvandan üretti. Hem biz gökten bir su indirdik de orada her güzel çiftten (veya her hoş çeşitten) bitkiler yetiştirdik.

-YARATILIŞTAKİ ÇİFTLER:

YASİN/36- Yerin bitkilerinden, kendi nefislerinden ve daha bilemeyecekleri şeylerden bütün çiftleri yaratan Allah'ın şanı ne yücedir.

-AŞILAYICI RÜZGARLAR:

HİCR/22- Biz rüzgarları aşılایıcı olarak gönderdik ve gökten bir su indirip sizi onunla suladık. O suyu hazinelerde tutan da siz değilsiniz.

-DENİZLERİN KARIŞMAMASI:

RAHMAN/19. (Acı ve tatlı) iki denizi salıverdi birbirine kavuşuyorlar.

" 20. Fakat aralarında bir engel vardır, birbirlerine geçip karışmıyorlar.

-İNSANIN YARATILIŞI:

KIYAMET/36. İnsan başıboş bırakılacağını mı sanır?

“ /37. O, dökülen erlik suyundan bir damla (sperm) değil miydi?

-YER ÇEKİM KANUNU:

RA'D/2. Allah O'dur ki, gökleri direksiz yükseltti,

LOKMAN/10- O, gökleri direksiz yarattı, onları görüyorsunuz.

-

RAHMAN/7. Göğü yükseltti ve mizanı(dengeyi) koydu.

HAC/65- Göğü de izni olmaksızın yere düşmekten O, (koruyup havada) tutuyor. Şüphesiz Allah insanlara çok şefkatlidir, çok merhametlidir.

-

-

-HAVA BASINCI:

EN'AM/125- Allah kimi hidayete erdirmek isterse, onun gönlünü İslâm'a açar. Kimi de saptırmak isterse, sanki göğşe yükseliyormuş gibi, göğsünü dar ve sıkıntılı yapar. Allah, inanmayanları işte böyle pislik içinde bırakır.

-

MATERYALİZM VE DİN VE BİLİM

Akıl ve vicdan sahibi bu insan, dünyanın tesadüfen oluştuğu gibi bir iddianın saçmalığını ise kolaylıkla anlar. Kısacası aklını ve vicdanını kullanarak düşünen her insan Allah'ın varlığının delillerini tüm açıklığı ile görebilir. Bu insanlardan bir ayette şu şekilde bahsedilir:

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru."(Al-i İmran Suresi, 191)

Bu nedenle Allah, Kuran'da insanları çevrelerindeki yaratılış delillerini düşünmeye ve incelemeye çağırır. Tüm evrende var olan sistemleri, canlı ve cansız varlıkları inceleyen, gördükleri üzerinde düşünen ve araştıran her insan

Allah'ın üstün aklını, ilmini ve sonsuz gücünü tanımaya başlayacaktır. Allah'ın insanları, üzerinde düşünmeye çağırdığı konulardan bazıları ayetlerde şöyle bildirilmektedir:

Üzerlerindeki göğe bakmıyorlar mı? Biz, onu nasıl bina ettik ve onu nasıl süsledik? Onun hiçbir çatlağı yok. Yeri de (nasıl) döşeyip-yaydık? Onda sarsılmaz dağlar bıraktık ve onda 'göz alıcı ve iç açıcı' her çiftten (nice bitkiler) bitirdik. (Bunlar,) 'İçten Allah'a yönelen' her kul için 'hikmetle bakan bir iç göz' ve bir zikirdir. Ve gökten mübarek (bereket ve rahmet yüklü) su indirdik; böylece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik. Ve birbiri üstüne dizilmiş tomurcuk yüklü yüksek hurma ağaçları da. (Kaf Suresi, 6-10)

İnsan bir baksın, hangi şeyden yaratıldı? (Tarık Suresi, 5)

Örneğin, gözler üzerinde inceleme yapan bir bilim adamı, yalnızca insan gözündeki kompleks sistemi gördüğünde bunun asla tesadüflerle, aşamalı olarak meydana gelemeyeceğini hemen anlar. Biraz daha incelediğinde, gözün oluşumundaki her detayın mucizevi bir yaratılışı olduğuna şahit olur. Gözün birbiriyle tam bir uyum içinde çalışan onlarca ayrı parçadan oluştuğunu görür ve onu yaratmış olan Allah'a olan hayranlığı kat kat artar.

Aynı şekilde evreni inceleyen bir bilim adamı, kendini bir anda binlerce mucizevi dengeyle karşı karşıya bulur. Sınırlarını belirlemenin mümkün olmadığı uçsuz bucaksız uzayda yer alan milyarlarca galaksi ve bu galaksilerdeki milyarlarca yıldızın büyük bir uyum içinde varlıklarını sürdürebilmesi ona büyük bir araştırma şevki verir.

Bunlardan dolayı, iman sahibi bir insan bilimsel araştırmalar yapmak ve evrenin sırlarını öğrenmek konusunda, son derece istekli ve kararlı olur. Çağımızın en büyük dehası olarak kabul edilen Albert Einstein (yukarıda solda) bir yazısında iman eden bilim adamlarının dinden aldıkları bu ateşleyici gücü şöyle dile getirmiştir:

"Ben şunu iddia edebilirim ki, dini, kozmik yönden seziler, bilimsel çalışmalarda çok daha kuvvetli hissedilmektedir. Şüphesiz ki bu duyguyu, bilimsel zihniyeti ile ilk kuranlar en kuvvetli sezmişlerdi.

Evrenin yapısını, bilimsel ve akılcı bir şekilde anlamak, insana en derin iman duygusu verir. Yıllarca mesai sonunda kavradıkları evren anlayışı, Kepler ve Newton'a böyle derin duygular vermiştir.

Johannes Kepler Yaratıcı'nın eserlerindeki lezzeti tatmak için bilimle ilgilendiğini söylerken, tarihin en büyük bilim adamlarından biri olan Isaac Newton ise bilimsel araştırmalarını yapma çabasının ardındaki sebebin Allah'ı bulup tanımak isteği olduğunu ifade etmiştir.

Einstein, insanların hedeflerini belirlerken dini gerçeklerden yola çıkmaları gerektiğini şöyle ifade etmiştir:

İnsanın gerçek hedefini din belirler. Ancak hangi vasıtalara başvurulması gerektiği noktasında bilimin de söyleyeceği şeyler vardır. Bilim, gerçeği eksiksiz öğrenmek isteyenler tarafından şekillendirilip belli çerçevelere icra edilerek kurulur. Ama, temelde, bunun kaynağında da büyük ölçüde yine din vardır. Ben derin bir imana sahip olmayan herhangi bir bilim adamı düşünemiyorum.⁶

Edwin Hubble kullandığı dev teleskopla yıldızların hem bizden, hem de birbirlerinden sürekli olarak uzaklaştıklarını keşfetti. Evrende herşey birbirinden uzaklaşıyorsa, bunun gösterdiği tek sonuç vardı: Evren genişlemekteydi, yani materyalistlerin iddia ettikleri gibi durağan değildi.

Evrenin durağan olamayacağını aslında Albert Einstein daha önce teorik olarak hesaplamıştı. Ancak bu hesaplar sonucunda elde ettiği veriler, o dönemin durağan evren modeliyle uyuşmadığı için bu buluşunun üzerinde durmamış ve bir kenara bırakmıştı. Einstein gibi yüzyılın en büyük dehası sayılan bir bilim adamı bile materyalist dogmadan etkilenmiş ve bu önemli buluşunu ortaya çıkarmamıştı. Einstein daha sonra bu olayı "kariyerinin en büyük hatası" olarak adlandırdı.

Evrenin genişliyor olmasının gösterdiği önemli bir gerçek daha vardı: Evren genişlediğine göre, zaman içinde geriye doğru gidildiğinde evrenin tek bir noktadan genişlemeye başladığı ortaya çıkıyordu. Yapılan hesaplar sonucunda ise bu tek noktanın sıfır hacme sahip olması gerektiği anlaşıldı. İşte evren bu

noktanın patlamasıyla ortaya çıkmıştı. Bu patlamaya "Big Bang" yani "Büyük Patlama" ismi verildi.

Aslında bu patlayan noktanın sıfır hacme sahip olduğu ifadesi teorik olarak kullanılmaktadır. Çünkü sıfır hacim ifadesinin karşılığı "yokluk"tur. Yani evren yokluktan var olmuştur. En doğru ifadesiyle "yoktan yaratılmıştır".

Big Bang teorisi evrenin yoktan yaratıldığı gerçeğini açıkça göstermekteydi. Ancak bu teorinin kabul görmesi için bilimsel delillerinin de bulunması gerekiyordu. 1948 yılında George Gamow, evrenin büyük bir patlama ile oluşması durumunda, Lemaitre'nin de daha evvel belirttiği gibi, evrende bu patlamadan arta kalan bir radyasyonun olmasının ve bu radyasyonun evrenin her yanında eşit miktarda bulunması gerektiğini öne sürdü.

Gamow'un bulunması gerektiğini söylediği bu kanıt kısa sürede ortaya çıktı. 1965 yılında Arno Penzias ve Robert Wilson adlı iki araştırmacı bu radyasyon kalıntılarını keşfettiler. "Kozmik Fon Radyasyonu" adı verilen bu radyasyon, yerel kökenli değil, evrenin tümüne dağılmış bir radyasyondur. Böylece uzun süredir evrenin her yerinden eşit ölçüde alınan ısı dalgasının, Big Bang'in ilk dönemlerinden kalma olduğu ortaya çıktı. Penzias ve Wilson, bu bulgularından ötürü Nobel Ödülü kazandılar.

1989 yılına ulaşıldığında ise, Amerikan Uzay Araştırmaları Dairesi NASA, Kozmik Fon Radyasyonu'nu araştırmak üzere uzaya COBE uydusunu gönderdi. Bu gelişmiş uyduya yerleştirilen hassas tarayıcılar da, Penzias ve Wilson'ın ölçümlerini birkaç dakika içinde doğruladı.

Örneğin Big Bang hakkındaki çalışmalarını ile tanınan Amerikalı bilim adamı William Lane Craig, bu konuda şu açıklamayı yapar:

Gerçekte, "hiçlikten sadece hiçlik çıkar" kuralına uygun olarak, Big Bang'in doğüstü bir sebebi olmalıdır. Patlama öncesindeki tekillik, her türlü zaman-mekan kavramlarının sona erdiği sınır olduğuna göre, Big Bang'in fiziksel bir sebebi olması imkansızdır. Aksine, Big Bang'in nedeninin, fiziksel uzay ve zamanı tümüyle aşmış, evrenden tamamen bağımsız ve akıl almayacak derecede kudretli olması gerekmektedir. Dahası, bu sebep, kendi bağımsız iradesine sahip olan bilinçli bir varlık olmalıdır...

Dolayısıyla evrenin kökeninin sebebi, evreni sırf kendi iradesi ile belirli bir zaman önce var eden bir Yaratıcı'dır.⁸

Bu yaratılış gerçeği, biyoloji, anatomi, paleontoloji gibi bilim dallarının kuruluşunda bilim adamlarına öncülük etmişti. Canlıları ilk kez bir sınıflama içinde inceleyen ve "sistematğin kurucusu" olarak bilinen Carl Linneaus; fosil biliminin ve karşılaştırmalı anatominin kurucusu olan Georges Cuvier; kalıtım kanunlarını ilk kez keşfederek genetik bilimini kuran Gregor Mendel ya da "19. yüzyıl Amerikasının en büyük biyoloğu" sayılan Louis Agassiz gibi büyük bilim adamları, tüm canlı türlerinin Allah tarafından yaratıldığını bilerek bilim yapmışlardı.

Ancak günümüzde din ile bilim arasına sokulmak istenen bu zoraki ayrılık, bizzat bilimin kendi bulguları tarafından yalanlanmaktadır. Din bizlere evrenin yoktan yaratıldığını öğretmekte, bilim ise bu gerçeğin kanıtlarını bulmaktadır. Din bize canlıların Allah tarafından yaratıldığını öğretmekte, bilim ise canlılıkta ortaya çıkardığı tasarımla bu gerçeğin delillerini ortaya koymaktadır. Michael Denton (solda), Nature's Destiny adlı kitabının sonunda, "bir zamanlar ateizmin ve kuşkuculuğun en büyük müttefiki sayılan bilim, nihayet ikinci bin yılı bitirmekte olduğumuz şu dönemde, bir zamanlar Newton'ın ve onun taraftarlarının istemiş oldukları gibi, antroposentrik inancın en büyük savunucusu haline gelmiştir" demektedir.⁴¹ Antroposentrik inanç, dünyanın Allah tarafından insan için yaratılmış olduğu inancıdır.

Bilimin ortaya koyduğu bu sonuç, giderek daha fazla bilim adamının Allah'a samimi bir biçimde inanmasını sağlamaktadır. Ünlü biyokimyacı Michael Behe "Yaratıcı'ya veya doğanın ötesinde bir gerçekliğin varlığına inanan bilim adamları popüler medya hikayelerinin anlattığından çok daha fazla sayıdadır; genel nüfusun %90'ını oluşturan inançlıların, bilim adamları arasında farklı olduğunu düşündürecek bir neden yoktur"⁴² derken bu gerçeği ifade eder.

Ancak ne ilginçtir ki, söz konusu kişiler, materyalizme körü körüne bir bağlılık göstermekte ve bu "inançtan" asla ayrılmama konusunda şaşkırtıcı bir inat sergilemektedirler. Ünlü materyalist olan Harvard Üniversitesi genetik profesörü Richard Lewontin, bu bağnaz materyalist tutumunu şöyle itiraf eder: Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizmle olan a priori bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, ilahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.⁴⁴

-

-